

Evalueringsrapport

Rammer der rummer

Udarbejdet af Christian Møller Nygaard, Asger Norup Damgaard og Kim Boeskov

Indhold

1. Projektoplysninger	4
1.1. Beskrivelse af modelforsøgets overordnede ide	4
1.2. Beskrivelse af modelforsøgets målsætninger, herunder hvem de primære målgrupper for modelforsøgets aktiviteter har været.....	5
1.3. Beskrivelse af modelforsøgets kunstpædagogiske aktiviteter	7
1.4. Partnerskaber.....	11
1.5. Angivelse af hvilke dele af modelforsøget, der indgår i evalueringen.....	13
1.6. Beskrivelse af afvigelser i dokumentationsmetoder i forhold til det tidligere godkendte evalueringsdesign	13
2.a Adgang spor 1	15
2a.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til adgang.....	16
2a.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?	16
2a.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?.....	17
3a. Deltagelse spor 1.....	21
3a.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til deltagelse	21
3a.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?	21
3a.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?.....	22
2.b. Adgang – Spor 2	27
2b.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til adgang.....	27
2b.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?	27
2b.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?.....	28
3b. Deltagelse – spor 2.....	33
3b.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til deltagelse.....	33
3b.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?	33
3b.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?.....	34
4. Tværfagligt samarbejde	37
4.1. Beskrivelse af det tværfaglige samarbejde	37

4.2. Beskrivelse af hvordan modelforsøget har arbejdet med at udvikle de valgte dimensioner af det tværfaglige samarbejde	37
4.3. Hvilke indsigter er blevet skabt i processen?.....	38
5. Sammenhæng og forankring.....	41
5.1. Den tværfaglige praksis som fundament for adgang og deltagelse	41
5.2. Forankring	44

Bilag 1: Målgruppe involvering, side 47.

Bilag 2: Tilgang til spor 3s outreach indsats, side 51.

1. Projektoplysninger

1.1. Beskrivelse af modelforsøgets overordnede ide

Den overordnede idé i "Rammer der Rummer" er, at det fysiske miljø omkring kunstpædagogiske aktiviteter og formidling spiller en ofte overset rolle i muligheden for at understøtte mål og intentioner, både i de aktiviteter vi allerede laver med kendte målgrupper, og ikke mindst i forhold til nye aktiviteter og målgrupper. Vi mener, at rummets indretning, inventar, stemninger og materialitet rummer mulighed for at understøtte forskellige aspekter af det kunstpædagogiske arbejde, eksempelvis det skabende, det fællesskabsorienterede og det at styrke koblingen mellem det formelle og selvorganiserende læringsmiljø.

Med "Rammer der Rummer" ønsker vi derfor at undersøge de fysiske rammers potentiale for at give flere og et bredere udsnit af kommunens borgere adgang til kunstpædagogiske aktiviteter i musik- og kulturskoleregi. Ved de fysiske rammer forstår vi de lokaliteter og faciliteter, vi råder over i projektet, herunder Ungehuset Værket, Vejle Bibliotek, Roberthus i Egtved, Give Kulturhus, Kvarterhuset i Løget og Beboerhuset i Finlandsparken. Ved at placere vores aktiviteter i nye rammer med et nærområde-perspektiv for øje, er det ønskede resultat at nå nye målgrupper, som normalt er ekskluderet fra adgang grundet afstand til vores kulturtilbud. Ligeledes er der fokus på at skabe kulturtilbud, som målgrupperne har reel adgang til. Heri ligger der en forståelse af, at mange af de tilbud som ses i musik- og kulturskoleregi kan være ekskluderende, idet de kræver, at man eksempelvis tilmelder sig en hel sæson eller har et vist økonomisk råderum. Som et led i at arbejde kvalificeret med at åbne vores kulturtilbud op for bredden og skabe rammer, der rummer borgernes såvel som praktikernes ønsker, har vi benyttet os af processer og metoder fra designfaget.

Projektets tværinstitutionelle fokus indebærer en undersøgelse af, hvad det betyder for deltagelsen i kunstpædagogiske aktiviteter, at de er udviklet med afsæt i et tværfagligt samarbejde mellem ansatte fra musik- og kulturskolen og biblioteket. De to institutioner repræsenterer forskellige tilgange til, hvordan kulturtilbud udbydes til kommunens borgere. Mens musik- og kulturskolen har fokus på undervisningstilbud med højt kvalificeret kunstfagligt indhold i længere forløb, har de biblioteksansatte, her repræsenteret ved børne-, unge- og musikformidlere, fokus på den gode oplevelse, og de optræder ofte mere som værter og faciliterer workshops i kortere forløb. Disse forskellige tilgange er naturligvis et produkt af forskellige præmisser for institutionernes arbejde og opgaver. I dette projekt har vi ført de to institutioner sammen, for at undersøge om et tværfagligt samarbejde kan skabe kontakt til andre segmenter i Vejle Kommune end dem, der allerede bruger institutionernes kulturtilbud.

1.2. Beskrivelse af modelforsøgets målsætninger, herunder hvem de primære målgrupper for modelforsøgets aktiviteter har været

I "Rammer der Rummer" har vi i tre spor arbejdet med to målgrupper, henholdsvis børnefamilier og unge. Der er blevet nedsat to arbejdsgrupper bestående af ansatte fra henholdsvis Vejle Musik- og Kulturskole og Vejle Bibliotekerne, hvoraf den ene har arbejdet med unge (Spor 1), og den anden har arbejdet med børnefamilier (spor 2) og børnefamilier i en 'outreach-indsats' (spor 3).

	Spor 1	Spor 2	Spor 3
Målgruppe	Musikinteresserede unge i alderen 17-19 årige	Børnefamilier (indskoling)	Børnefamilier Outreach (indskoling)
Hvor afvikles aktiviteterne?	Ungehuset Værket	Roberthus I Egtved, Give Kulturhus og Vejle Bibliotek	Kvartershuset i Løget og Beboerhuset i Finlandsparken
Samarbejdspartnere	Rosborg Gymnasium og Rødkilde Gymnasium	Egtved Skole, Søndermarkens Børnehus (daginstitution i Give) og Vejle Midtbykskole	Grønnedalen (daginstitution i Løget) og Galaksen (daginstitution i Finlandsparken).
Målsætning	Der forventes at engagere op mod 30 unge i spor 1	Der forventes at engagere op mod 30 børnefamilier i projektets spor 2 og 3	Spor 3 har været udviklingsarbejde, hvor fokus har været at udvikle nye brugergrupper. Se evt. side 11.
Resultater	Vi endte med at engagere 26 unge mennesker i spor 1.	Vi endte med at engagere 108 børnefamilier i spor 2 og 3.	←

I "Rammer der Rummer" har arbejdsprocessen fra august-december med "Grib Engagementets" mål om at få kunst og kultur ud til flere i høj grad været præget af vores samarbejdspartner Designskolen Kolding. De to arbejdsgrupper har, som et led i kompetenceudviklingen, været ført igennem en designproces faciliteret af Designskolen, hvor de først har skulle involvere/forstå målgrupperne (august-september), idégenere (september-oktober), teste (oktober-november) og evaluere (december). I projektet har vores forhåbning med denne tilgang været, at denne proces, og særligt det brugerdrevne perspektiv, kunne skabe viden, som fremtidigt kan understøtte, at vi når flere i musik- og kulturskoleregion. Yderligere har vores forhåbning været, at vi i højere grad vil lykkes med det tværinstitutionelle samarbejde mellem Vejle Musik- og Kulturskole og Vejle Bibliotekerne ansatte, såfremt de ansatte starter med at få en fælles forståelse for deres målgruppe og udvikler idéerne sammen, frem for at aktiviteterne er defineret på forhånd. På side 47 fremgår Bilag 1:

målgruppe involvering, hvor arbejdsgruppernes arbejde med involvering, indsigter og konceptudvikling beskrevet.

Spør 1: Unge musikinteresserede i alderen 17-19 år

Spør 1s overordnede målsætning har været, at nå nye målgrupper i Musikskole og Kulturskole regi gennem et strategisk samarbejde mellem Vejle Musik- og Kulturskole, Vejle Bibliotekerne og Ungehuset Værket. Den primære målgruppe har været unge i alderen 17-19 år, hvortil vi har ønsket at rumme musikinteresserede, og ikke alene, musikudøvende. Vi finder denne vinkel vigtig, da vi ikke mener at musikskolens nuværende tilbud i form af solo og holdundervisning, er gearret til at nå et bredt udsnit af kommunens unge. Det kan eksempelvis ekskludere mange unge adgang til musikskolen, at den eneste form for deltagelse som tilbydes, er at spille et instrument mod betaling og sæsontilmelding. Vi ønsker derfor at skabe rammer der rummer at unge kan mødes *om* musik, og ikke kun *til* musik. Yderligere antager vi, at vi kan nå nye målgrupper såfremt vores tilbud indeholder nye deltagelsesmuligheder, og ikke forpligter til en hel sæson. Med sporet antager vi, at musik kan være et interessefællesskab for unge, og at vi i samarbejdet kan åbne musikkens verden op som et fællesskab for unge, med nye og inkluderende deltagelsesmuligheder. Dermed arbejder sporet, og særligt det tværinstitutionelle samarbejde, hen imod en ny forståelse af musikunderviserens rolle og kompetence, som en der i højere grad skal kunne facilitere musikalske aktiviteter for større grupper. Det betyder at arbejdsgruppens "musikundervisere" ikke alene er ansatte fra musikskolen, men også en ungeformidler og en musikbibliotekar fra Vejle Bibliotek, samt en forfatterunderviser fra Kulturskolen.

Spør 2: Børnefamilier i et nærområde perspektiv

Spør 2s overordnede målsætning har været, at udforske potentialerne i at skabe fysiske rammer og aktiviteter, som giver børnefamilier mulighed for at være til stede og engagere sig i barnets kreative interesse. Spør 2s primære målgruppe er børnefamilier, og vigtigheden af at gentænke vores tilbud til disse skal ses som et led i at få musik- og kulturskoleaktiviteter ud til et bredere demografisk udsnit af kommunens borgere. For at bidrage til dette har vi i sporet arbejdet med en indretningsindsats på Vejle Børnebibliotek og en konceptudviklingsindsats.

Formålet med indretningsindsatsen har været, inspireret af idrætten, at skabe fysiske rammer, som børnefamilier og børn selv kan tage i brug og arbejde kreativt i på egen hånd. Vi ved, at der kun skal fire sten og en bold til at rammesætte en fodboldkamp, og vi vil gerne undersøge, om vi på lignende måder kan skabe genveje til, at flere børnefamilier får mulighed for at lave kreative og musikalske aktiviteter. Her er biblioteket som samarbejdspartner i projektet særligt spændende, dels pga. af

deres matrikler, som gør sådanne indretninger muligt, og ikke mindst deres børnebibliotek, som har erfaring med at ramme netop denne målgruppe.

Formålet med konceptudviklingsindsatsen har været at udvikle aktiviteter til et bredere udsnit af kommunens børnefamilier, og det strategiske greb i denne indsats har været at undersøge, hvilken betydning det har at rykke musik- og kulturskoleaktiviteter ud i nærområderne på bibliotekets lokale matrikler.

1.3. Beskrivelse af modelforsøgets kunstpædagogiske aktiviteter

Spør 1

Arbejdsgruppen har arbejdet med tre indsats, herunder at involvere målgruppen i udviklingen af deres praksis (se Bilag 1: Målgruppe involvering, side 47) og på den baggrund udvikle og gennemføre en indretningsindsats samt konceptudvikle et nyt kunstpædagogisk tilbud rettet mod målgruppen. Sporets målsætning har været at engagere op mod 30 unge i kunst- og kulturaktiviteter.

Tabellen nedenfor giver et hurtigt overblik over arbejdsgruppens aktiviteter.

Hvilke aktiviteter er afviklet?	Målgruppe involvering	Indretningsindsats	Bæredygtig Kunstjam (første aften)	Bæredygtig Kunstjam (anden aften)
Hvor er de afviklet?	I samarbejde med en gymnasieklasse på Rødkilde gymnasium og musikafdelingen på Rosborg Gymnasium	I Ungehuset Værket.	I Ungehuset Værket d. 10 november fra 16-21.	I Ungehuset Værket d. 22 november fra 16-21.
Hvem og hvor mange har deltaget i aktiviteterne? Målsætning var at engagere 30 unge, vi har engageret 26 i alt	På Rødkilde fik 20 elever vores probe kits, hvortil vi fik 14 besvarelser. På Rosborg fik vi 2 besvarelser via vores drive by.	Arbejdsgruppen og tilstedeværende unge i Ungehuset.	4 fra Arbejdsgruppen + 4 unge mennesker, hvoraf to af dem var i huset og valgte at være med, og to var inviteret af en af underviserne.	Arbejdsgruppen + 6 unge mennesker, hvoraf 3 kom fra samfundsfaglig linje på Rosborg, 2 kom fordi de havde læst om opslaget på facebook, og 1 kom igen da hun havde været med første gang.

Bæredygtig Kunstjam

Arbejdsgruppen gennemførte to eftermiddags/aftens arrangementer under overskriften

”Bæredygtig Kunstjam”. Målet var at skabe musikalske workshops, som alle kunne deltage i uanset

musikalske færdigheder, og arbejdsgruppen lagde vægt på, at aktiviteterne skulle indbyde til fællesskaber og fælles aktiviteter, og at det skulle være uforpligtigende, forstået på den måde, at de unge ikke skulle melde sig til flere aftener i træk, men blot skrive sig op til en enkelt aften. Til arrangementet d. 10. november kunne de unge deltage i lytteklub faciliteret af en musikbibliotekar, skrive haiku-digte, arbejde med klange og stemmeimprovisation eller spille sammenspil. Til workshoppen d. 22. november kunne de igen deltage i lytteklub, sample lyde og dj'e disse med makey-makey, og de kunne prøve at bygge instrumenter af genbrugsmaterialer. Aftenen sluttede af med en fælles jam, hvor man kunne spille på sit nybyggede instrument og dj'e de forskellige samples via. Makey-Makey.

Indretning

Indretningsindsatsen blev i arbejdsgruppen døbt "fordybelsesrummet", fordi de vurderede, at der i Ungehuset Værket manglede et rum til fordybelse til fx undervisning og formidling. Målsætningen med indretningen var at skabe et rum med så mange muligheder for forskellige aktiviteter som muligt, så alle arbejdsgruppens medlemmers fagligheder kunne understøttes og sættes i spil. De prioriterede indretningsløsninger, der kunne bruges til at skabe midlertidige rum, blandt andet med inspiration i idéen om en 'Black box'.

Før indretningsindsatsen stod der forskellige stole og sofaer i rummet, samt hardcases til diverse musikudstyr.

Arbejdsgruppen valgte at sætte sorte gardiner op og male loftet sort, således de hurtigt kunne lave en black box i rummet, som kunne fungere som samlingssted til deres arrangement. Til black boxen købte de trækasser, som man kunne sidde på og nemt flytte rundt med. De kunne også stables og på den måde fungere som bord. Yderligere blev der sat hæve/sænke borde op, som skulle gøre det let at tage rummet i brug til forskellige formål, eksempelvis sampling på laptops (stående) eller sangskrivning (siddende). Der blev installeret glødepærer som kunne justeres i lysstyrke, således at rummet både kunne understøtte passiv og hyggelig deltagelse med dæmpet belysning og mere aktive workshops, hvor der var brug for mere lys.

Spør 2

I spor 2 har arbejdsgruppen været igennem en målgruppeinvolvering (se Bilag 1: Målgruppe involvering, side 49), en indretningsindsats og tre lørdagsaktiviteter. Nedenfor fremgår den overordnede statistik for spor 2 og 3.

Hvilke aktiviteter har været gennemført?	Målgruppe involvering i form af Probe Kits	Tre lørdagsaktiviteter	Indretningsindsats: Troldehulen	Daginstitutionens besøg i outreach områderne
Hvor har de været afviklet?	Vejle Midtbyskole, Søndermarkens Børnehus Give (daginstitution) og Egtved Skole	Vejle, Give og Egtved	Vejle Børnebibliotek	Galaksen i Finlandsparken og Grønnedalen i Løget
Hvor mange deltog?	74 børnefamilier	114, 59 børn og 55 voksne = 34 børnefamilier		I alt 136: 86 børn ved Galaksen og 50 ved Grønnedalen
Målsætningen var, at engagere 30 børnefamilier, vi har engageret 108	74 børnefamilier	34 Børnefamilier		

Lørdagsaktivitet i Give og Egtved

De to lørdagsaktiviteter i Give og Egtved var bygget op omkring et 'troldeunivers'. Aktiviteten var delt op i en formel del med højtlesning og sangleg og en uformel del med 'krea-workshops'. For at understøtte deres aktivitet havde arbejdsgruppen bygget et lille univers op med ting fra troldeuniverset; træstubbe, græs og blade.

Til arrangementerne kunne børnefamilierne lave lanterner med figurer af modellervoks, farvelægge troldetegninger, lave blomster til troldehulen, spille på musikinstrumenter og lave troldetegninger, hvor de blandende flydende farver sammen ved at puste i et sugerør. Der blev serveret saftvand og kage.

Lørdagsaktivitet i Vejle: Indvielse af troldehulen

Indvielsen af troldehulen var inddelt i to dele, hvoraf arbejdsgruppen startede med højtlesning med musik, dans, skuespil og fællessang. I anden del kunne børnefamilier gå på opdagelse i hulen og få kaffe, kage og saft. Yderligere kunne man deltage i de samme 'krea-workshops' som i Give og Egtved med undtagelse af de flydende farver. Vi havde lavet tilmelding til arrangementet, som blev udsolgt med i alt 70 deltagere, 34 børn og 36 voksne.

Indretningsindsats: Troldehulen

Med målsætningen om at skabe en indretningsindsats børnefamilierne selv kunne gå på opdagelse i, fik gruppen designet og fremstillet en troldehule. Udgangspunktet for hulens design var, at den skulle understøtte det øvrige troldeunivers, som arbejdsgruppen fandt på som ramme for deres aktiviteter. Dette kom eksempelvis til udtryk ved, at børnefamilierne har været med til at udsmykke hulen med de lanterner og blomster, der blev lavet i Give og Egtved og de troldetegninger, som blev lavet til lørdagsaktiviteten i Vejle.

For at understøtte at børnefamilierne selv vil tage hulen i brug, blev der skrevet musik til hulen i pentatone skalaer og indkøbt musikinstrumenter, der passede med de indspillede sanges toneart. På

den måde kunne man let spille med på musikken i troldehulen. For at imødekomme indsigter fra involvering om overraskelse blev mange af instrumenterne gemt i en kommode, som mange brugere i projektets periode er gået på opdagelse i. For at skabe en hyggelig stemning blev der lavet en blød belægning og indkøbt diverse bløde puder og tæpper, således man kan tage ophold i hulen.

Spor 3

Spor 3 er en outreach-indsats, hvor målet har været at skabe ny viden om, hvordan musik- og kulturskolen og biblioteket i samarbejde kan række ud til befolkningsgrupper, der ikke i så høj grad som andre bruger kommunale kulturtilbud. Spor 3 er således kendetegnet ved at være et udviklingsarbejde, hvor vi har arbejdet med at kortlægge barrierer for kulturel deltagelse og skabe netværk i områder i Vejle Kommune, hvor vi ikke på nuværende tidspunkt er til stede med kulturtilbud. På side 51 fremgår *Bilag 2: Tilgang til spor 3s outreach indsats*, hvor der gives en detaljeret beskrivelse af processen. I spor 3 havde vi en forhåbning om, at vores aktiviteter ligesom i spor 2 skulle være for børnefamilier, hvorfor vi ville placere disse på lørdage i henholdsvis Kvarterhuset i Løget og Beboerhuset i Nørremarken. Det viste sig ikke muligt at finde en weekend, hvor de to huse var ledige, da husene ofte er lejet ud til familierelaterede arrangementer m.m. Processen blev yderligere vanskeliggjort ved, at arbejdsgruppen skulle finde en lørdag, hvor de kunne samles om at lave aktiviteterne. Det forhold resulterede i, at vi valgte at lave arbejdsgruppens aktiviteter i de to institutioner, henholdsvis Galaksen i Finlandsparken og Grønnedalen i Løget i stedet for.

Daginstitutionens besøg ved Grønnedalen Løget og Galaksen i Finlandsparken

Arbejdsgruppen nåede ud til i alt 136 børn, hvoraf 86 af dem var 3 stuer i Galaksen i Finlandsparken, og de resterende 50 var ved to stuer Grønnedalen i Løget. Alle stuer blev tilbudt det samme forløb, bestående af 30 minutter med aktiviteter. Aktiviteterne startede med en performance af højtlesningshistorien med skuespil, dans, musik og fællessang. Børnene fik mulighed for at spille på instrumenter med en kort instruks i at spille med på sangen.

1.4. Partnerskaber

Partnerskab med Designskolen Kolding

Designskolen Kolding har gennem kompetenceløftende aktiviteter ført de to arbejdsgrupper gennem en designproces med trinene brugerinvolvering, indsigt, konceptudvikling, handling og evaluering. De har særligt bidraget med den målgruppefokuserede tilgang, hvor de ved at sætte arbejdsgrupperne i de potentielle nye brugeres sted, har skabt en forståelse af, hvem de er og hvad

deres motivation og interesse er. Derigennem har de bidraget til at synliggøre målgruppernes barriere for adgang og deltagelse, og synliggjort de mulighedsrum der er for at iværksætte indretningsindsatserne og koncepterne. Kompetenceudviklingen har været indarbejdet i processen gennem workshop-formater og sparringsmøder. Som vidensbidrag vil Kolding Designskole udarbejde en casebeskrivelse og en forskningsartikel. Casebeskrivelsen skal bruges til at informere diverse designfaglige miljøer om projektet og italesætte designtilgangens potentiale til at udvikle offentlige kulturinstitutioner. Forskningsartiklens vinkel vil tage form i foråret 2022, når evalueringsrapporten er udarbejdet.

Partnerskab med Rytmisk Musikkonservatorium

Rytmisk Musikkonservatorium har haft ansvaret for at udarbejde evalueringsrapporten, jævnfør Slots- og Kulturstyrelsen evalueringskabelon, til projekter som har fået støtte gennem puljen "Grib Engagementet". I projektet har de metodiske greb til at få viden om "Grib Engagementets" fokusområder; adgang, deltagelse og tværinstitutionelt samarbejde, været workshops, sparringsmøder, interview og observation. Rytmisk Musikkonservatorium har desuden stået for den del af kompetenceudviklingen, der handler om evalueringskompetence og tværfagligt samarbejde.

Øvrige samarbejdspartnere

I dette afsnit gives et kort overblik over øvrige samarbejdspartnere i "Rammer der Rummer".

Spør 1

I spør 1 er der etableret et samarbejde med Ungehuset Værket, hvortil Værkets leder har været projektgruppemedlem og arbejdsgruppemedlem i spør 1. Samarbejdsaftalen har dels været baseret på adgang til Ungehuset Værket bygning og lokaler samt beslutningskompetence i forbindelse med ændringer i rum og faciliteter. Samarbejdet, og særligt arbejdsgruppens kendskab til Ungehuset Værkets leder, har yderligere skulle fungere som en god vej ind til at forstå målgruppen. I spør 1 er der yderligere indgået samarbejde med Rosborg Gymnasium og Rødkilde Gymnasium med formålet om at have nogle unge musikinteresserede at involvere i arbejdsgruppens designproces.

Spør 2

I spør 2 er der blevet indgået samarbejdsaftaler med Vejle Midtbyskole, Egtved Skole og Søndermarkens Børnehus, en daginstitution i Give. Det centrale element i samarbejdet med disse har været muligheden for at involvere børn og børnefamilier i arbejdsgruppens designproces.

Spør 3

I spør 3 er der blevet indgået samarbejdsaftaler med Helhedsplanen, som råder over matriklerne

Kvartershuset i Løget og Beboerhuset i Finlandsparken, som et led i at få adgang til husene, med alt fra nøgler til bookingsystemer. Projektlederen har i øvrigt været i dialog med bosætningsguiden og Teknik- og Miljøforvaltningen for at trække data til spor 3s outreach-indsats. Der er yderligere blevet indgået samarbejdsaftaler med to daginstitutioner, henholdsvis Grønnedalen I Løget og Galaksen i Finlandsparken. Samarbejdet med Grønnedalen og Galaksen var i første omgang etableret med hensigt om at involvere børn og børnefamilier fra institutionerne i arbejdsgruppens designproces. Lokale forhold har ændret formen på samarbejdet, som beskrevet ovenfor i afsnit 1.3.

1.5. Angivelse af hvilke dele af modelforsøget, der indgår i evalueringen

Evalueringen fokuserer på at skabe indsigt i de to aktivitetsaftener i spor 1 kaldet 'Bæredygtig Kunstjam' og den indretningsindsats, der har været i forbindelse hermed. I spor to er fokus på at skabe indsigt i de to aktiviteter, der har været i hhv. Give og Egtved, samt aktiviteten 'Troldefest' på Vejle bibliotek. Derudover at skabe indsigt i indretningsindsatsen 'Troldehulen'. Evalueringen af det tværfaglige samarbejde fokuserer særligt på udviklingen af relationer på tværs af institutioner og de strukturer, der understøtter et godt tværinstitutionelt og tværfagligt samarbejde.

1.6. Beskrivelse af afvigelser i dokumentationsmetoder i forhold til det tidligere godkendte evalueringsdesign

I spor 1 blev det sværere at engagere målgruppen, end vi havde regnet med og derfor også sværere at dokumentere på baggrund af uformelle samtaler med de unge. Evalueringen bygger derfor i højere grad på samtaler med arbejdsgruppen og på observationer af aktiviteten.

Pga. praktiske logistiske hensyn blev det ikke muligt at lave en fælles evaluering efter aktiviteterne, som var planen i spor 2. I stedet blev der gennemført uformelle samtaler med praktikerne på vej til, mellem og fra aktiviteterne.

I forhold til afvigelser fra det godkendte evalueringsdesign har den største afvigelse været ift. evalueringen af indsatsen i spor 3, som beskrevet i punkt 1.3. Vi løb vi ind i en forhindring med at booke de lokaler, der skulle bruge til at afholde aktiviteter, og i stedet for at droppe indsatsen helt valgte arbejdsgruppen at tage ud i to daginstitutioner i områderne i stedet. Da målgruppen derved ændrede sig betydeligt, har vi valgt lade en særskilt evaluering af dette spor bortfalde og i stedet tilføjet en antagelse mere om adgang i spor 2.

I forhold til evalueringen af det tværfaglige samarbejde blev muligheden for at lave et anonymt spørgeskema til arbejdsgruppedeltagerne ikke forfulgt. I stedet blev der givet mulighed for at sende skriftlig feedback forud eller efter et fællesinterview og/eller have én-til-én samtaler med evalueringsmedarbejderen fra RMC på afslutningsdagen. For ikke at belaste arbejdsgruppernes

fylgte kalenderen yderligere valgte vi at lave et fællesinterview om det tværprofessionelle samarbejde i kombination med en online sparring, vi havde om samme emne.

2.a Adgang spor 1

I dette afsnit behandles modelforsøgets evaluering af spørgsmålet om adgang. Adgang handler om at give børn og unge reel mulighed for at være til stede som legitime og fuldgyldige deltagere i kunst- og kulturaktiviteter.

Inden evalueringen af de enkelte antagelser bør det nævnes, at det har været en udfordring at engagere unge i vores aktiviteter. Den første aften med 'Bæredygtig kunstjam' var der to unge deltagere til at starte med, som kunne være med den første halve time. De blev afløst af to andre unge, som blev i et par timer. Anden og sidste aften med 'Bæredygtig Jam' deltog seks unge i hele arrangementet. På baggrund af de to aktivitetsaftener og et samlet deltagerantal på ti unge baseres evalueringen i højere grad på den konkrete udvikling og afprøvning af det nye kunstpædagogiske tilbud, som arbejdsgruppen har skabt, end det baserer sig på de unges oplevelse og udtalelser om tilbuddet.

En anden bemærkning om adgang i spor 1 er, at der i projektets start, som et led i kompetenceudviklingsforløbet, blev etableret samarbejdsaftaler med Rosborg og Rødkilde Gymnasium. Dette valg blev truffet på baggrund af sparring med Designskolen Kolding og med afsæt i erfaring med designpraksis i biblioteksregi, hvor det blev italesat at den unge målgruppe kan være svære at finde og involvere, hvis man ikke har fat i dem gennem en institution. Da projektets spor har afsæt i et fokusgruppeinterview med musikinteresserede unge fra gymnasierne, antog vi, at det vil være en god ramme til at engagere målgruppen. Yderligere blev valget i høj grad truffet for at mindske risikoen for, at ingen unge ville deltage i involveringen, hvilket potentielt kunne vanskeliggøre projektet. Det betyder, at de indsigter arbejdsgruppen har brugt til at udvikle projektets tilbud, repræsenterer unge musikinteresserede fra gymnasierne, konkret en klasse med musik som valgfag på Rødkilde, og de elever som går forbi musikområdet på Rosborg. På trods af at afsættet til udviklingen af aktiviteterne har været indsigter fra de to gymnasier og praktikernes egne erfaringer og praksis, har arbejdsgruppen efter bedste evne forsøgt at invitere alle kommunens musikinteresserede unge til aktiviteterne i Ungehuset Værket. Arbejdet med involveringen har fået arbejdsgrupperne til at reflektere over, hvilke andre grupper af unge, der kunne være interessante at lave samarbejdsaftaler med, såfremt involveringsarbejdet skal gentages i en ny proces.

Generelt skal det nævnes, at det korte projektforbånd har været en udfordring for opgaven med at sikre bedre adgang for målgruppen i spor 1. Det var svært for arbejdsgruppen at få kommunikeret indholdet af deres aktivitet ud i tide, og det kan være med at forklare det lave antal deltagere til især det første arrangement. Inden det andet arrangement blev musik- og kulturskolen og Rødkilde Gymnasium inddraget i at gøre reklame, og man forsøgte at nå ud til byens højskoler vha.

eksisterende netværk. Desuden blev et opsøgende arbejde på Rosborg Gymnasium iværksat, hvilket bl.a. resulterede i, at der kom tre deltagere, der var blevet nysgerrige efter at have hørt om 'Bæredygtig kunstjam' på et fællesmøde på gymnasiet.

2a.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til adgang

1. For at styrke adgang antager vi, at der er brug for kunstpædagogiske tilbud, hvor de unge kan deltage uden at forpligte sig på en hel sæson.
2. Vi antager, at vores aktiviteter skal foregå i forlængelse af skoletiden for ikke at udelukke unge, der pendler til Vejle.
3. Vi antager, at aktiviteterne skal placeres centralt i byen, hvor de unge kommer forbi.
4. Vi antager, at aktiviteterne skal foregå i et uformelt rum, der ikke er skoleagtigt.

2a.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?

Antagelse 1

For at styrke adgang antager vi, at der er brug for kunstpædagogiske tilbud, hvor de unge kan deltage uden at forpligte sig på en hel sæson.

I projektet er der blevet udviklet to eftermiddage/aftener, som man som ung har kunnet deltage i uden at tilmelding var et krav. Antagelsen bygger på et fokusgruppeinterview af unge i Vejle, der blev gennemført, inden dette projekt gik i gang. De unge udtrykte, at de gerne ville komme til emnebaserede forløb eller workshops, hvor man kunne få inspiration fremfor at melde sig til en fast ugentlig undervisning. For at gøre opmærksom på tilbuddet er der lavet en plakat og slået et opslag op på Værkets Facebook-side.

Antagelse 2

Vi antager, at aktiviteterne skal placeres centralt i byen, hvor de unge kommer forbi.

Aktiviteterne blev afholdt på Ungehuset Værket, som ligger centralt i Vejle. Værket har dog i projektperioden været omringet af et stort renoverings arbejde, og man kommer ikke forbi medmindre man skal ind til Værket. Værket ligger i gåafstand (10 min) fra Vejle Station.

Antagelse 3

Vi antager, at aktiviteterne skal foregå i et uformelt rum, der ikke er skoleagtigt.

Aktiviteterne foregik i Værket, som er et aktivitetshus for og med unge og således på mange måder kan forstås som et uformelt, ikke skoleagtigt rum. Værket er i princippet åbent og tilgængeligt for

alle unge i Vejle Kommune. I kælderen er der øvelokale og depotrum med instrumenter. I stueetagen er der køkken, bar og opholdsrum med blandt andet brætspil, og på 1. sal findes kreative værksteder og kontorer.

Der er i kraft af projektets fokus på indretning skabt nogle forandringer på Værket: I husets største rum i stueetagen er der hængt store mørke gardiner op, som omkredser hele rummet fra gulv til loft og giver en fornemmelse af at være i en 'Black Box', som man kender det fra teaterverdenen. Et rum som skal indbyde til fordybelse. Gardinerne kan køres til side, hvis man har behov for at åbne op til de tilstødende rum. Der er hængt lys op i loftet, som kan dæmpes. Det har skabt et fleksibelt rum, som langt fra opleves som skoleagtigt. Som en af deltagerne sagde: "Det er super hyggeligt og intimt. Det er mere til musik"

Når kategorien "rum" udvides til også at omfatte læringsrum, så har arbejdsgruppens aktivitetsaftener tilbudt flere forskellige uformelle rum. Med et samlende tema "Bæredygtig Kunstjam" har hvert arbejdsgruppemedlem stået for en workshop baseret på ideen om, at man skulle kunne deltage forudsætningsløst. Dette vil blive udfoldet i 3a, hvor vi har en antagelse om forudsætningsløs deltagelse.

2a.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?

Antagelse 1

For at styrke adgang antager vi, at der er brug for kunstpædagogiske tilbud, hvor de unge kan deltage uden at forpligte sig på en hel sæson.

Vi har observeret tegn på, at det udviklede koncept rummer et potentiale for at skabe bedre adgang til musik- og kulturskolens aktiviteter, da otte ud af de ti deltagere ikke før har været elever på musikskolen, og at det desuden lykkedes at engagere unge, som inden de kom, ikke anså sig selv som musikalske eller normalt engagerede i fælles musikalske og kreative aktiviteter. Vi havde forventet, at der ville komme flere deltagere til arrangementet, da det tilbød muligheden for at deltage uden at forpligte sig på en hel sæson, et ønske udtrykt af målgruppen selv, som beskrevet under punkt 1. De unge, der kom til Bæredygtig Kunstjam, var imidlertid begejstrede for konceptet og udtrykte, at de gerne ville komme igen til flere af den slags arrangementer. "Det er mega fedt, vi kommer igen. Hvad er det næste, som kommer til at ske?"

Deltagerantallet til vores aktiviteter betyder, at det kan være svært at sige, i hvor høj grad alene det at kunne deltage uden at forpligte sig en hel sæson alene har en betydning for målgruppens adgang, og det har undervejs i arbejdsgruppen været diskuteret, hvorvidt det faktisk ville være en fordel at oprette tilmelding med en antagelse om, at netop forpligtelsen måske ville få flere til at komme.

Undervejs i processen er det også blevet diskuteret, hvorvidt det snarere er prisen end forpligtelsen, der er en primær barriere for adgang. Modelforsøget gav gratis adgang til en musikaktivitet, mens musik- og kulturskolens tilbud normalt koster flere tusinde kroner for en sæson. Musik- og kulturskolen kan hjælpe med kontingentbetaling hos familier med lav indkomst, men på baggrund af dette projekt ser vi et potentiale for at opfinde nogle helt nye former for kunstpædagogiske tilbud med samarbejdspartnere (bibliotek og ungehus), som er vant til at deltagerbetaling skal holdes til på minimum. En mere kvalificeret antagelse kunne derfor være *at for at styrke adgang er der brug for kunstpædagogiske tilbud, hvor unge kan møde højt kvalificerede kunstundervisere uden først at skulle betale høje kontingenter.*

I sammenhæng med denne nye antagelse bør det nævnes, at en leder i musik- og kulturskolen i et interview fortalte, hvordan man i musikskolen tidligere har haft en forsøgsordning finansieret af kulturudvalget, hvor interesserede nye elever har kunnet tilmelde sig undervisning og modtage de første tre måneder gratis. Det fremgik af interviewet, at forsøget ikke blev opfattet som særlig vellykket og faktisk blev afbrudt, da eleverne ikke blev fastholdt i undervisningen efter de tre måneder. I interviewet, hvor en anden leder i musik- og kulturskolen og en leder fra biblioteket også var til stede, medførte det en snak om, at der er brug for kunstpædagogiske tilbud, hvor tre måneder i sig selv kunne være en meningsfuld tidshorisont.

Ifølge musik- og kulturskolens ledere er det imidlertid en udfordring at udvikle nye undervisningsformer, da de oplever, at de er afhængige af den økonomi, som deltagerbetalingen bidrager med. Biblioteket arbejder på andre præmisser og er vant til at gennemføre og finansiere projekter med ingen eller meget lav deltagerbetaling. Der er således et potentiale i at koordinere på tværs af institutioner i kommunen, hvorvidt og hvordan kunstpædagogiske tilbud kan og skal udbydes til forskellige målgrupper, og hvordan disse skal finansieres – herunder i hvor høj grad deltagerbetaling er påkrævet. I lederinterviewet blev det også diskuteret, hvorvidt man nogle gange bliver nødt til at udvikle og afprøve konkrete idéer og først derefter søge eksterne penge til deres finansiering, frem for at håbe på at pengene til et nyt projekt kan sikres, før det udvikles. På baggrund af modelforsøgets aktiviteter er der således udviklet en ny antagelse om, at i arbejdet med at styrke af adgang til kunst- og kulturaktiviteter for målgruppen er der for musik- og kulturskolen et potentiale i at lade sig inspirere af bibliotekets måde at arbejde med lyst til læring og lav deltagerbetaling, når nye aktiviteter skal udvikles, afprøves og/eller gennemføres.

På baggrund af modelforsøget er et enkelt samarbejdsprojekt mellem to af de deltagende institutioner allerede etableret, idet en af underviserne fra musik- og kulturskolen kommer til at gennemføre 'Open Mic'-arrangementer for unge en gang om måneden i Ungehuset Værket. I dette

samarbejde er biblioteket ikke involveret, men lederne fra biblioteket og musik- og kulturskolen har sat i hinanden stævne og aftalt, at de skal blive ved med at mødes for at holde hinanden til den ild, der er blevet tændt i projektet, og som det vil fremgå i evalueringen af spor 2, bliver konkrete ideer til fremtidigt samarbejde mellem bibliotek og musik- og kulturskole allerede diskuteret.

Antagelse 2

Vi antager, at aktiviteterne skal placeres centralt i byen, hvor de unge kommer forbi.

Oprindeligt formulerede vi en antagelse om aktiviteternes geografiske placering, men projektet har ikke givet mulighed for hverken at bekræfte eller afvise antagelsen. Undervejs i modelforsøget er det imidlertid blevet tydeligt, hvor vigtig kommunikationen til målgruppen er. Den første aktivtetsaften var kun annonceret på Værkets Facebookside, og denne kommunikation viste sig at være utilstrækkelig i forhold til at tiltrække deltagere. Selvom der var blevet brugt kræfter på at lave en indbydende plakat, så var kommunikationsopgaven enten kommet for sent i gang eller strandet undervejs. Her observerer vi en tydelig forskel imellem de to spor. I spor 2 blev arrangementer meldt ud via bibliotekets kommunikationsafdeling, som har sørget for, at information om arrangementerne er blevet synligt gennem mange forskellige kanaler, både lokalavis og lokale facebooksider, hvilket sandsynligvis har bidraget til et højere antal deltagere.

En vigtig læring opnået gennem projektet kan således formuleres i en ny antagelse: *For at styrke adgang til kunstpædagogiske aktiviteter for unge er det vigtigt at tilbud kommunikeres ud på relevante kanaler og i god tid.* Desuden synes en vigtig læring at være at nå nye brugergrupper kræver en tålmodig og langsigtet indsats, hvor relationer og kommunikation kan opbygges og udvikles over længere tid, end vi nødvendigvis havde til rådighed i projektet. Som en af de unge selv udtrykte det: "Vi vil gerne reklamere for arrangementet. Det er vigtigt at I kommer ud (på Rosborg) og fortæller om det, nu fortæller vi vores venner om det, og så vil der langsomt komme flere og flere."

Antagelse 3

Vi antager, at aktiviteterne skal foregå i et uformelt rum, der ikke er skoleagtigt.

Ungehuset Værket er et sted, hvor der potentielt kan foregå en masse uformel aktivitet, som ikke er skoleagtigt, og som i princippet giver adgang til alle. Men baseret på samtaler med den daglige leder af Værket er det tydeligt, at Værket ikke for nuværende har en stor aktiv brugergruppe, der kommer i huset på eget initiativ, eller som deltager i husrådsmøderne, hvor man kan være med til at præge og få indflydelse på husets indretning og aktiviteter. Den daglige leder har oplevet, at projektet har

bidraget med noget til huset, som kan være svært at sætte en finger på, men som har skabt ringe i vandet af aktivitet. Flere brugere af huset har på grund af projektaktiviteterne haft lyst til at engagere sig i indretningen af Værket, og lyset i den nye 'Black Box' er fx indkøbt og installeret af en af brugerne af huset. Det bør dog nævnes, at en gruppe brugere af Værket har tilkendegivet, at de bedre kunne lide huset, som det var inden ændringerne.

Tre unge fra Rosborg Gymnasium, som deltog i den anden aktivitetssaften, fortalte, at de ikke kendte til Værket før indeværende år. Derudover fortæller et medlem af arbejdsgruppen, at Værket har et blakket ry i hendes søns omgangskreds (som også fra Rosborg Gymnasium). Værket har ifølge den nuværende leder haft fokus på at være et sted for unge, der havde svært ved at passe ind andre steder, og at han har svært ved at skulle balancere Værket som et sted, der både skal være et socialt tilbud og et kulturtilbud. Ved at placere aktiviteterne i Værket har arbejdsgruppen således fået en mulighed for at lave aktiviteter i dets uformelle rammer, men samtidigt har valgt også medført nogle begrænsninger i forhold til at engagere målgruppen i aktiviteterne.

Modelforsøget i sig selv har imidlertid bidraget til at sætte yderligere skub i udviklingen af Værket, og de aktiviteter, der er blevet planlagt og udført i forbindelse med projektet samt de relationer, der er skabt mellem undervisere, kulturformidlere og ledelsen af Værket, rummer et potentiale for alle samarbejdspartnere i forhold til udviklingen af nye kulturtilbud for målgruppen. Værket kan således på sigt blive et sted, hvor både biblioteket og musik- og kulturskolen kan række ud til deres målgruppe, og for Værket er samarbejdet en mulighed for at skabe interessante og mangfoldige læringsrum, alt sammen noget der kan være med til at sikre bedre adgang til kunst- og kulturtilbud for Vejle Kommunes unge.

3a. Deltagelse spor 1

I dette afsnit behandles modelforsøgets evaluering af spørgsmålet om deltagelse. Deltagelse handler om at udvikle børn og unges handlemuligheder, ejerskab og engagement i de aktiviteter, de har fået adgang til.

3a.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til deltagelse

1. Vi antager, at vi ved at inddrage de unge i den konkrete udformning af de rum og rammer, som aktiviteterne udfolder sig i, styrker deres ejerskabsfølelse og engagement i aktiviteterne.
2. Vi antager at aktiviteterne skal tage udgangspunkt i deltagernes egne interesser og udtryk.
3. Vi antager at aktiviteterne skal være orienteret mod fællesskab, dvs. give mulighed for at være sammen med venner og generere oplevelser af at være sammen med andre.

3a.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?

Antagelse 1

Vi antager at vi ved at inddrage de unge i den konkrete udformning af de rum og rammer som aktiviteterne udfolder sig i, styrker deres ejerskabsfølelse og engagement i aktiviteterne.

Arbejdsgruppen har med afsæt i egne faglige intentioner og ønsker gennem projektet indrettet en 'Black Box' i Værket til brug for aktiviteterne. Det blev allerede tidligt i projektet diskuteret af gruppen, hvordan man bedst kunne inddrage de unge i skabelsen af de nye rammer. Projektets tidsramme tillod ikke at bruge længere tid på brugerinvolvering, end der var planlagt med designmetoderne probe-kits og drive-by fra starten. Indretningen af Værket blev i højere grad udtænkt på baggrund af gruppens tværfaglige diskussioner, dog med inputs fra både brugerinvolveringen og med inputs fra de eksisterende brugere af Værket, som den daglige leder kunne engagere. Ideen med at kunne inddrage de unge i indretningen blev forfulgt ved at tænke deres indretningsindsats fleksibel, så den kunne ændres efter både på baggrund af arbejdsgruppens intentioner og de unges ønsker og behov.

Antagelse 2

Vi antager at aktiviteterne skal tage udgangspunkt i deltagernes egne interesser og udtryk.

Arbejdsgruppen havde planlagt en aften med en række workshops (herunder sang/klang, poesi, instrumentbygning, sammenspil, lydsampling, m.m.), som gjorde det muligt for deltagerne at beskæftige sig med det, man havde lyst til. Da fremmødet ikke matchede arbejdsgruppens

forventninger og forberedelse, valgte de på dagen at sadle om og lave én workshop ad gangen med alle fremmødte deltagere. I de enkelte workshops var der plads til at arbejde med eget udtryk: Arbejdsgruppen stillede nogle ret faste rammer op for hver deres workshop, så man kunne deltage med det samme uden på forhånd at have erfaring med at lave musik, men indenfor den ramme var der mulighed for at skabe/eksperimentere med sit eget udtryk.

Antagelse 3

Vi antager at aktiviteterne skal være orienteret mod fællesskab, dvs. give mulighed for at være sammen med venner og generere oplevelser af at være sammen med andre.

Aktiviteten 'Bæredygtig kunstjam' sigtede mod at give fællesskabsoplevelser ved at tænke en struktur ind i programmet, hvor man først skulle samles om at høre noget musik i et stemningsfyldt lokale, derefter sprede sig ud og beskæftiger sig med forskellige workshops, for til sidst at samles igen og prøve at arbejde produkter fra de forskellige workshops ind i et fælles musikalsk udtryk. Deltagerantallet gjorde, at arbejdsgruppen som nævnt ikke delte de unge op i forskellige workshops, men lavede én workshop ad gangen med alle deltagere. Hele aftenen blev således til en fælles aktivitet. Især i sang- og sammenspilsworkshops blev der arbejdet om et fælles udtryk, og i de workshops hvor produktet var mere individuelt, blev deltagerne bedt om at fremlægge sine ting for hinanden undervejs. Desuden var fællesspisning en del af programmet, hvilket bidrog til en mere uformel stemning og derfor også et mere ligeværdigt møde mellem undervisere/formidlere og unge.

3a.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?

Antagelse 1

Vi antager at vi ved at inddrage de unge i den konkrete udformning af de rum og rammer som aktiviteterne udfolder sig i, styrker deres ejerskabsfølelse og engagement i aktiviteterne.

Den korte tidshorizont har haft konsekvenser for, hvad der har kunne lade sig gøre i forhold til at afprøve antagelsen. Arbejdsgruppen har allerede i projektets tidlige fase talt om, hvordan engagement og initiativ nødvendigvis skal udvikles over tid, og at ikke alle unge er klar eller har lyst til at tage initiativ, blot fordi de får muligheden. Lederen af Ungehuset Værket fortæller også, at det har været svært at engagere de unge i husrådsmøder, hvor de unge allerede før projektet har haft muligheden for at få indflydelse på blandt andet indretning. Vi har dog observeret et potentiale i, som foreslået i punkt 2.3a, at kunstpædagogiske undervisere og kulturformidlere kommer i Værket med jævne mellemrum og laver aktiviteter, fordi det ville kunne præsentere nogle unge for forskellige muligheder i huset og samtidig vil undervisere og formidlere kunne danne relationer til

brugerne, som antages at kunne styrke deltagelsen. I et afsluttende interview taler vi med arbejdsgruppen om, hvordan Bæredygtig kunstjam har givet en håndfuld unge et begyndende ejerskab over Værkets muligheder, fordi de nu ved bl.a. hvordan man kan optage og sample lyde, og bruge det til at skabe musik. Disse unge udtrykte stor begejstring over at have deltaget og foreslog selv, at de kunne hjælpe med at invitere andre unge ind til lignende arrangementer.

Arbejdet med at gøre indretningen på Værket fleksibel har understøttet arbejdsgruppens muligheder for at arbejde med deltagelse. Ved at gruppen har tænkt i begreber som aktiv og passiv indretning og indkøbt møbler, som kunne flyttes rundt med, har det givet dem muligheder for at ændre læringsrum løbende, så de understøttede de kunstpædagogiske intentioner og tilpassede sig efter hvem og hvor mange deltagere, der kom til deres arrangement. Dæmpet belysning og bløde sofaer egner sig til andre aktiviteter end små trækasser, man sidder på, men som også hurtigt kan flyttes rundt på efter behov. Lederen af Værket oplevede under anden aktivitetsaften, at workshops og den nye indretning gik op i en højere enhed, og en af deltagerne til aktivitetsaftenen udtrykker sig om den nye 'Black box': "Det er super hyggeligt og intimt. Det er mere til musik."

I stedet for den oprindelige antagelse fremsætter vi en ny antagelse baseret på, hvordan der blev arbejdet med indretningen i projektet og den indsigt, det har givet: *Vi antager, at fleksible indretningsmuligheder som kan ændre form på baggrund af både pædagogiske, og unges egne idéer giver bedre mulighed for, at skabe kunstpædagogiske aktiviteter, der understøtter de unges muligheder for deltagelse.*

Antagelse 2

Vi antager at aktiviteterne skal tage udgangspunkt i deltagerne egne interesser og udtryk.

Arbejdsgruppen har i høj grad interesseret sig for at skabe noget, som de unge kunne finde interessant. De valgte at gå med en idé om, at bæredygtighed er noget, de unge interesserer sig for. Vi fik to tilbagemeldinger fra deltagere, der syntes, det var en god plakat, der var lavet, og at bæredygtighed var et lokkende tema, men det er begrænset, hvor meget vi kan sige, om hvorvidt det valgte tema afspejlede målgruppens interesser. Men selvom vi ikke kan sige så meget på baggrund af de unges tilbagemeldinger, så kan vi både på baggrund af observation af aktiviteter og samtale med arbejdsgruppen fremhæve, at der i projektet er blevet opfundet et koncept, som var fleksibelt, da det tillod underviserne at indstille deres workshop efter, hvor mange og hvem der var til stede på dagen. Netop det lave antal deltagere muliggjorde, at underviserne i høj grad kunne møde de unge i øjenhøjde og inddrage dem i beslutninger om, hvad der skulle ske i løbet af aftenen, hvilket vi vurderer havde en positiv betydning for deltagerne oplevelse og engagement. Der er altså

en vigtig læring i, at hvis vi gerne vil tage udgangspunkt i deltagernes egne interesser, så er flere deltagere ikke nødvendigvis bedre, da en lille gruppe tillader kunstpædagogen at tune mere ind på hver enkelt deltager. Vi talte med arbejdsgruppen om i et afsluttende interview, hvordan Bæredygtig kunstjam desuden tillod at lade teknik og bestemte læringsmål træde i baggrunden til fordel for et koncept, hvor praksis kunne indstilles efter deltagernes antal, alder og humør. "Det hele var i øjenhøjde, og det var noget vi gjorde sammen" sagde Værkets leder om oplevelsen. Noget, der var understøttende for denne oplevelse, var, at arbejdsgruppen på dagen indstillede deres koncept efter, hvor mange de regnede med, der ville komme, så de ikke "stod som en mur af voksne", når de unge mennesker trådte ind af døren.

Bæredygtig Jam tilbød i kraft af de forskellige ressourcer hos arbejdsgruppen et bredt udvalg af workshops at deltage i.

- Man kunne være optaget af at skrive haiku digte, hvilket selvfølgelig er en snæver genre, men som pga. af sin stramme form tilbyder nybegyndere at komme hurtigt i gang med at skrive.
- Man kunne være optaget af at spille instrumenter og få hjælp til at komme i gang med det i.
- Der var en sang workshop som man kunne deltage i hvis man var mere optaget af sang og lyd uden instrumenter.
- Man kunne sample lyde fra omgivelserne, som kunne ændres på computeren og laves til lyde som kunne afspilles vha. forskellige madvarer. (Det kan lyde skørt, men det var lige præcis dén mulighed der fik tre af vores deltagere til at komme, så det siger måske lidt om at det kan være svært på forhånd at vide hvad deltagernes interesser er)
- Man kunne lave sine egne instrumenter med restprodukter som afløbsrør, papkasser osv.
- Og så var der desuden lagt op til at man også bare kunne komme og hænge ud og mærke stemningen, høre musikken der blev spillet i fordybelsesrummet og spise en småkage eller købe en sodavand i baren.

Med de mange forskelligartede tilbud udnyttede arbejdsgruppen deres forskellige kompetencer og tilbød på den måde mange forskellige deltagelsesmuligheder. De enkelte workshops gav plads til at deltagerne kunne arbejde med deres egne udtryk indenfor de rammer, der blev sat. Det har blandt andet medført, at en af deltagerne spurgte "hvor skal man gå hen, hvis man gerne vil mere af det her?", og vedkommende har efterfølgende meldt sig ind på et forfatterhold på Musik- og Kulturskolen. Yderligere deltog en af de unge i begge aktivitetsaftener.

I samtalerne med arbejdsgruppen er der opstået refleksion omkring den pædagogiske tilgang til musikundervisning, og det er blevet fremhævet, at en styrkelse af deltagernes engagement kræver

en undervisning, hvor man "tuner sig ind på sine elever" og gennem improvisation og intuition arbejder med elevens nysgerrighed. "Det kommer der små kunstnere ud af," som det blev formuleret. Underviserne fortæller, at den tilgang til musikundervisning godt kan foregå i musik- og kulturskoleregi, men at det blandt medarbejderne ikke er normalt at tale sammen om undervisningen på den måde, og at der især i den klassiske undervisning ofte er et prædefineret curriculum, der skal læres. Flere af underviserne fra arbejdsgruppen fremhæver, at det at samarbejde med andre og på nye måder har understøttet udviklingen af nye aktiviteter, pædagogiske forståelser og tilgange til musikundervisning, der i højere grad har deltagernes egen nysgerrighed og interesser som udgangspunkt.

Antagelse 3

Vi antager, at aktiviteterne skal være orienteret mod fællesskab, dvs. give mulighed for at være sammen med venner og generere oplevelser af at være sammen med andre.

Det er vores erfaring, at de fleste af de deltagere, der kom til aktiviteterne, kom sammen med deres venner, og at muligheden for at være sammen var en understøttende faktor i forhold til deltagelse. Selve aktiviteterne gav også anledning til at gøre ting sammen, og de muliggjorde, at deltagerne sammen kunne blive optagede og fordybe sig i musikalsk og kunstnerisk arbejde. Anden gang arbejdsgruppen afholdt deres bæredygtige jam, blev de unge på et tidspunkt så optagede af at stå omkring computeren og ændre deres indspillede lyde, at underviserne kunne trække sig tilbage og lade aktiviteten køre af sig selv. Udover at vise, at den konkrete musikaktivitet faktisk muliggjorde en oplevelse af ejerskab, blev situationen også en understregning af værdien af, at aktiviteten rummer mulighed for at være sammen om noget og skabe nye relationer til andre deltagere. En understøttende faktor, der muliggjorde oplevelsen af fællesskab var, at underviserne formåede at gøre en ramme og en opgave tydelig, men også at deres koncept var tilpas fleksibelt til, at de kunne indstille udfordringer efter, hvem der var til stede, og desuden at underviserne har haft en opmærksomhed på, hvornår man kunne trække sig lidt i baggrunden.

Arbejdsgruppen har fortalt, at de ser stor værdi i en type kunstpædagogisk aktivitet, som ikke er centreret om fx øvning af bestemt teknik eller at øve op til en koncert, men som mere handler om, at oplevelsen skal være sjov i sig selv og tage udgangspunkt i en nysgerrighed på og fællesskab omkring kunstaktivitet. Det bliver ligeledes italesat, hvordan musikundervisning kan ende med enten at blive elitært eller amatøragtigt, men at der i mødet med de unge er brug for en mellemting, hvor det professionelle hos underviseren ikke handler om, at eleven skal blive professionel, men i højere grad om evnen til at kunne facilitere gode oplevelser med musik, bl.a. fordi det kan bidrage andre med kompetencer end bare det at blive dygtigere til at spille musik. I vores interview med ledelsen

af biblioteket og musik- og kulturskolen spurgte lederen fra biblioteket, om man kan lære at spille banjo på tre måneder, og vi taler om, at det er jo ikke sikkert, at det bliver kønt, men at det kan være, at det bliver *sjovt*. Arbejdsgruppens erfaringer fra dette projekt peger på, at aktiviteter og pædagogiske tilgange, der muliggør oplevelser af fællesskab, glæde og nysgerrighed er centrale pejlemærker i arbejdet med at styrke målgruppens deltagelse i kunst- og kulturaktiviteter.

2.b. Adgang – Spor 2

2b.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til adgang

1. Ved at undervisere fra musik og kulturskolen ”rykker ud” på biblioteket i Egtved og Give får flere børnefamilier adgang til kunst- og kulturaktiviteter.
2. Ved at lave en fast, interaktiv kunstinstallation på Vejle bibliotek styrkes børnefamiliers adgang til kunst- og kulturaktivitet.
3. Ved at lave kunstaktiviteter i daginstitutioner i områderne omkring Finlandsparken og Løget kan vi styrke adgangen til kunst- og kulturaktiviteter for børn og børnefamilier fra disse områder.

2b.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?

Antagelse 1

Ved at undervisere fra musik og kulturskolen ”rykker ud” på biblioteket i Egtved og Give får flere børnefamilier adgang til kunst- og kulturaktiviteter.

Modelforsøget har arbejdet med antagelsen ved at udvikle en aktivitet i et tværfagligt samarbejde mellem undervisere fra musik- og kulturskolen og ansatte fra børnebiblioteket på Vejle bibliotek. Aktiviteten er afviklet en enkelt gang på Give bibliotek og på Egtved bibliotek. Aktiviteten tilbød forskellige former for kreativ udfoldelse med at skabe tegninger, blomster, blande farver og mulighed for at synge og spille på instrumenter. Man har henvendt sig til to lokale daginstitutioner, som har reklameret for aktiviteten, og derudover er der reklameret på bibliotekets hjemmeside samt lokale Facebook-sider. Aktiviteten blev afholdt en lørdag formiddag i Give og over middag i Egtved, for at give flest mulige børnefamilier mulighed for at deltage.

Antagelse 2

Ved at lave en fast, interaktiv kunstinstallation på Vejle bibliotek styrkes børnefamiliers adgang til kunst- og kulturaktivitet.

Projektet har indkøbt en stor ståramme, som kan stå på biblioteket og indrettes til forskellige temaer. Indretningen er udviklet i samarbejde mellem biblioteket og musik- og kulturskolen. Stålrammen er blevet udsmykket som en troldehule og udstyret med de forskellige materialer til kreative aktiviteter, så voksne kan hjælpe børn med at lave ting inde i hulen. I hulen afspilles der musik, som er skrevet særligt til projektet, og som stemmer med de instrumenter, der ligger i hulen, hvilket gør det muligt for børn og forældre at spille med på musikken.

Antagelse 3

Ved at lave kunstaktiviteter i daginstitutioner i områderne omkring Finlandsparken og Løget kan vi styrke adgangen til kunst- og kulturaktiviteter for børnefamilier fra disse områder.

Modelforsøget oprindelige spor 3 omhandlede afviklingen af aktiviteter i Finlandsparken og Løget med henblik på at skabe adgang til kunst og kultur for børn og børnefamilier i disse områder. Af grunde beskrevet i afsnit 1.3, lykkedes de oprindelige planer ikke, og i stedet blev der etableret et samarbejde med to institutioner i de nævnte områder, hvor medarbejderne fra biblioteket og musik- og kulturskolen sammen faciliterede aktiviteter i daginstitutionerne.

2b.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?

Antagelse 1

Ved at undervisere fra musik og kulturskolen "rykker ud" på biblioteket i Egtved og Give får flere børnefamilier adgang til kunst- og kulturaktiviteter.

Deltagerne til vores arrangementer i Give og Egtved bekræftede vores antagelse. Flere fortalte, at det kunne være forskellen på, om man kom afsted eller ej, at arrangementet lå ti minutter væk i Give i stedet for 30 minutter i Vejle. Den ekstra transporttid betød meget for flere af familierne, blandt andet fordi de havde mindre børn, som stadig sov middagslur, og en lørdagsaktivitet skulle derfor passe til familiens øvrige rytme. Vi så også, at der kom væsentlig flere familier, og at børnene var yngre til det arrangement, vi havde om formiddagen i Give. I Egtved, hvor arrangementet var over middag, havde de fleste familier en enkelt forælder med, og børnene var generelt fire år eller derover. I Give var mindst halvdelen af de deltagende familier repræsenteret med hele familien, altså to forældre og mindre søskende.

Variationen tyder på, at hvis vi gerne vil skabe bedre adgang til kunstpædagogiske tilbud for børnefamilier, så er det ikke kun nærhed men også nogle særlige tidspunkter, der er væsentlige for i hvor høj grad, vi lykkes. Denne opmærksomhed var der også fra starten i arbejdsgruppen, som interesserede sig for at vide mere om familiernes daglige rytme, og hvilke tidspunkter kulturaktiviteter til målgruppen med fordel kunne placeres.

Der ligger således et stort potentiale i samarbejdet mellem musik- og kulturskolen og biblioteket i forhold til at gøre kunst- og kulturaktiviteter tilgængelige for flere børnefamilier i kommunen. Nærhed giver øget adgang, men tidspunkt viste sig også som en væsentlig faktor. Der er ligeledes et potentiale i at afprøve andre tidspunkter, fx hverdageftermiddage og/eller andre lokaliteter, fx

samarbejder med daginstitutioner, hvor der i det tidsrum hvor børnene bliver hentet også vil være mulighed for at komme i kontakt med målgruppen.

En anden væsentlig understøttende faktor har været kommunikationen af tilbuddet. Flere af familierne i Give kom, fordi de havde hørt om arrangementet i børnenes daginstitution og én forælder i Egtved fortalte, at det som regel var i institutionen, hun gjorde andre opmærksomme på, når der skete noget interessant i lokalområdet. Projektet har vist, at daginstitutioner kan være et godt at sted at skabe opmærksomhed omkring kunstpædagogiske tilbud til børn og børnefamilier, generelt synes der at være et uudnyttet potentiale i at samarbejde med daginstitutioner om at skabe bedre adgang til kunstpædagogiske aktiviteter (se også evalueringen af spor 3).

Arbejdsgruppen i spor 2 har benyttet sig af bibliotekets kommunikationsafdeling til at reklamere for deres aktiviteter, og det har haft den betydning, at der inden aktiviteten var reklameret både i lokalaviser og på lokale Facebook-sider samt oprettet en side på bibliotekets hjemmeside, hvor man kunne læse om og tilmelde sig aktiviteten. Det antages, at denne øgede synlighed har understøttet adgang til aktiviteten væsentligt.

Det bør også nævnes, at en familie udtrykte, at pris har en stor betydning for, hvad man kan lave sammen som familie. Selv en tur i svømmehallen løber op i et så stort beløb, at det ikke kan være noget, man laver hver weekend. De var rigtig glade for, at bibliotekets tilbud som regel ikke kostede særlig meget.

Alt i alt har samarbejdet mellem musik- og kulturskolen og biblioteksfilialerne i Give og Egtved resulteret i øget adgang til kunst- og kulturaktiviteter for børnefamilier. Vigtige faktorer i den forbindelse er nærhed til aktiviteten, tidspunkt og pris. Bibliotekets kommunikationskanaler har været vigtige for at gøre aktiviteten synlig, og der synes at ligge et potentiale i at benytte daginstitutioner som kanal til at formidle aktivitetstilbud.

Antagelse 2

Ved at lave en fast kunstinstitution på Vejle bibliotek som er interaktiv og kan tilgås i hele bibliotekets åbningstid, styrkes adgang for bibliotekets brugere.

Under denne antagelse evaluerer vi både på adgang og deltagelse, da det er den eneste antagelse der handler specifikt om indretningsindsatsen i spor 2.

Tilbagemeldingerne både fra observationsnotaterne og de arbejdsgruppedeltagere, som har deres gang på biblioteket, er overvældende begejstrede for den faste installation, Troldehulen, der er sat op i Vejle Biblioteks børneafdeling. Som en mor fortalte en biblioteksvagt: "Den er bare SÅ fed den

her hule! Han kunne lege derinde i timevis.” Troldehulen står, så man ikke kan undgå at se den, når man kommer ind i bibliotekets børneafdeling, og observationsnotater fortæller, at den bliver brugt meget, så meget at den mest fremhævede udfordring med installationen er, at de ansatte ofte skal forbi og rydde op, fordi materialerne er brugt op, eller fordi instrumenter og andre remedier er blevet spredt ud omkring hulen – hvilket er et tydeligt tegn på, at børn tager ejerskab over hulen og eksperimenterer med dens brug.

I notaterne er der blevet beskrevet adskillige besøg i hulen med en varighed på over 20 minutter, hvor børn og voksne tager initiativ til forskellige aktiviteter:

- Børn eksperimenterer med instrumenter
- Børn laver og spiller sange sammen
- Børn og voksne udforsker hulens muligheder sammen
- Børn vender ofte tilbage til hulen flere gange under biblioteksbesøget
- Børn klæder sig ud med haler og troldeører og leger rollelege
- Dagplejemødre bruger hulen som aktivitet med deres børn og taler med dem og afprøver mange forskellige ting derinde og digter videre på troldehistorien
- Tegninger farvelægges (i en grad så de bliver brugt op)
- Der laves blomster af silkepapir, som hulen er blevet udsmykket med

Det nævnes i observationsnotaterne, at musikaktivitet fylder meget i rummet - mere end fx billedkunst ofte gør det - til gene eller glæde for andre besøgende og ansatte. I arbejdsgruppens aktiviteter i Give, Egtved og ude i daginstitutionen Galaksen observerede vi en stor forskel i, hvordan instrumenterne blev brugt, når der var eller ikke var en musikunderviser med til at introducere instrumenterne og rammesætte det musikalske i aktiviteten. Musikunderviseren kunne inspirere til at bruge instrumenter på flere måder og med forskellige udtryk (festligt, trist og glad), og som underviseren selv påpegede om tyve børns improvisation i forbindelse med aktiviteten: ”De spillede jo faktisk musik”. I et af observationsnotaterne skriver en biblioteksvagt (måske lidt i spøg, men nok ikke kun for sjov), at der bliver spillet noget inde i hulen, der måske om 10-20 år bliver til musik, men som lige nu minder om tortur. Den faste installation rummer således muligheder for, at børn kan eksperimenterer og udtrykke sig, men disse udfoldelser kan til tider skabe et kaotisk og larmende miljø for andre besøgende.

Musikunderviseren fra eksemplet har selv udtrykt en interesse i at komme mere på biblioteket og facilitere musikaktiviteter, og ligesom i spor 1 ser vi et potentiale i, at en indretningsindsats går hånd-i-hånd med, at der med jævne mellemrum bliver faciliteret kunstpædagogiske aktiviteter, som udvider børn og voksnes muligheder for at engagere sig i de muligheder, som de nye rammer

tilbyder. Et enkelt observationsnotat nævner for eksempel, hvordan en forælder spiller "trolde
sover" med nogle børn inde i hulen, hvilket viser, at der ikke nødvendigvis behøver at gå 10-20 år før
børns musikalske eksperimenter bliver til noget, vi genkender som musik, men at det måske kræver
nogle voksne, som kan sætte rammer og give lidt inspiration. Det samme kunne selvfølgelig gælde
for andre kunstpædagogiske aktiviteter. I den sammenhæng er det relevant at påpege, at der synes
at være et potentiale i den faste installation for dagplejemødre, som flere gange har benyttet
Troldehulen som ramme for kunst- og kulturaktiviteter med deres børnegrupper.

Der har været rigtig positive tilbagemeldinger fra arbejdsgrupperne i begge indretningsspor, og der
er flere medarbejdere, der fortæller, at de har fået øjnene op for, hvordan det at arbejde med
indretning også kan være en del af ens praksis, som kan gøre en forskel for, hvordan man kan
arbejde med sin målgruppe. Vi har derudover set i begge spor, hvordan det udvider målgruppens
deltagelsesmuligheder, når indretningen ikke står alene, men kombineres med kunstpædagogisk
aktivitet, fx når troldehulens instrumenter først introduceres igennem en musikaktivitet, eller når
Værkets muligheder for kunstpædagogisk aktivitet først eksperimenteres med, sammen med
undervisere/formidlere. Det kan således være vanskeligt at lave indretning, der faciliterer kunst- og
kulturaktivitet af sig selv, men kombinationen af instruktion og eksperimenter på egen hånd synes at
rumme et potentiale for at udvide forskellige målgruppers deltagelsesmuligheder og ejerskab.

Antagelse 3

*Ved at lave kunstaktiviteter i daginstitutioner i områderne omkring Finlandsparken og Løget kan vi
styrke adgangen til kunst- og kulturaktiviteter for børnefamilier fra disse områder.*

Arbejdsgruppen havde en rigtig positiv oplevelse med at komme ud og lave aktiviteter i de to
daginstitutioner Galaksen i Finlandsparken og Grønnedalen i Løget, og medarbejderne fortalte, at de
oplevede det som meget meningsfuldt at komme ud og være engagerede med så mange børn. I
Galaksen lavede de aktiviteter med over 80 meget engagerede børn i ca. 2 timer. Udover at
aktiviteten syntes at give mening i sig selv, skabtes der også en mulighed for at gøre reklamere for
"troldefesten" – åbningen af indretningsindsatsen med den opsatte troldehule. Vi kan se at på
tilmeldinger fra åbningsfesten, at der deltog fire børn og otte voksne med adresse i Løget eller
Finlandsparken, og det overrasker projektlederen positivt, da vi ikke havde regnet med at "lokke"
familier derfra ind til Vejle Bibliotek. Selvsamme pointe understreger, at det i et
forankringsperspektiv vil være interessant at genbesøge daginstitutionerne i outreach-områderne,
og derigennem invitere børnefamilierne til lørdagsaktiviteter, i henholdsvis beboerhuset i
Finlandsparken og Kvartershuset i Løget.

Det virker meget oplagt at arbejde videre med at udvikle tilbud, som retter sig mod netop dagtilbud og således udvide samarbejdet mellem bibliotek og musik- og kulturskolen til også at inkludere dagtilbud som medskabere af nye tværgående projekter.

3b. Deltagelse – spor 2

3b.1. Modelforsøgets antagelser knyttet til deltagelse.

1. Vi antager, at det styrker målgruppens deltagelse, hvis aktiviteterne giver mulighed for at børn og voksne er fordybet samtidig i den samme aktivitet.
2. Vi antager, at aktiviteterne skal være hyggelige og sjove for både børn og voksne.
3. Vi antager, at aktiviteterne skal være baseret på aktiv deltagelse, dvs. at deltagerne skal involveres og gøre noget – ikke være passive.
4. Vi antager, at det styrker deltagelse, at man kan deltage forudsætningsløst i aktiviteterne.

3b.2. Hvordan har modelforsøget arbejdet med hver enkelt antagelse?

Antagelse 1

Vi antager, at det styrker målgruppens deltagelse, hvis aktiviteterne giver mulighed for at børn og voksne er fordybet samtidig i den samme aktivitet.

Fordi arbejdsgruppen i deres brugerinddragelse kunne se, at børnene gerne ville lave noget sammen med deres forældre, har de forsøgt at samarbejde ud fra en præmis om, at deres aktivitet skulle være noget voksne og børn kunne være fælles om. Det har udfordret dem, bl.a. fordi målgruppen "børnefamilier" spænder over et meget stort aldersinterval. Ved at finde på aktiviteter hvor børnene selv kunne fremstille kreative produkter, men hvor sværhedsgraden ved flere af produkterne lå over grænsen for, hvad de selv kunne klare, blev forældre nødt til at hjælpe og derved engagerede sammen med børnene.

Antagelse 2

Vi antager, at aktiviteterne skal være hyggelige og sjove for både børn og voksne.

Arbejdsgruppen har arbejdet med, at alle medlemmerne i en børnefamilie skulle opleve aktiviteten som hyggelige. På baggrund af tilbagemeldinger på de udsendte probekits vurderede arbejdsgruppen, at det var vigtigt at servere lidt kage og saftvand til arrangementet. Derudover har der været lagt vægt på, at forældrene også selv skulle deltage aktivt i skabelsen af produkter.

Antagelse 3

Vi antager, at aktiviteterne skal være baseret på aktiv deltagelse, dvs. at deltagerne skal involveres og gøre noget – ikke være passive.

Næsten alle elementer i det arbejdsgruppen har fundet på, har involveret aktiv deltagelse, fx skabelsen af kreative produkter, synge med på sange, osv.

Antagelse 4

Vi antager, at det styrker deltagelse, at man kan deltage forudsætningsløst i aktiviteterne.

Arbejdsgruppen har arbejdet med at finde et passende niveau i aktiviteterne, der har muliggjort alles deltagelse. Den eneste forudsætning, der har været for deltagelse, var, at man have en voksen med, da alle aktiviteter var tilrettelagt på en måde, så voksne kunne gå i gang ved at læse instruktioner på et stykke papir.

3b.3. I hvor høj grad blev hver enkelt antagelse bekræftet?

Antagelse 1

Vi antager, at det styrker målgruppens deltagelse, hvis aktiviteterne giver mulighed for at børn og voksne er fordybet samtidig i den samme aktivitet.

Vi observerede i aktiviteterne, at børn og voksne fordybede sig om at lave kreative produkter sammen, og at arbejdsgruppen ramte en rigtig god sværhedsgrad: De allerstørste børn kunne godt selv fremstille deres produkter, men for de fleste børn krævede aktiviteten, at en voksen hjalp dem. De voksne kunne for det meste selv gå i gang og hjælpe deres børn, og ellers kunne medarbejdere fra arbejdsgruppen hjælpe dem videre. De fleste deltagere var engageret i aktiviteterne i over en time og fik flere forskellige kreative produkter med hjem. En mor udtalte, at hun var virkelig glad for den slags arrangementer, hvor hun kunne lave noget sammen med sine børn, fordi det er hyggeligt, og der er mindre på spil end for eksempel en dag i Legoland, "der skal være en succes".

Vi har observeret en forskel i forhold til i hvor høj grad de aktiviteter, arbejdsgruppen skabte, lykkedes med at bringe voksne og børn sammen. Ved de aktiviteter hvor der skulle fremstilles kreative produkter, var der brug for, at de voksne hjalp til, og for eksempel så vi i Vejle på et tidspunkt ved et bord 14 børn og 11 voksne samlet om den samme aktivitet. Vi observerede noget lignende i Give. Især det at lave blomster og lanterne havde denne effekt. Til gengæld opstod der slet ikke i samme grad denne samtidige fordybelse omkring musikinstrumenterne. Vi vurderer, at det har haft indflydelse, at der ikke var så mange musikkompetente undervisere/formidlere til at facilitere aktiviteterne. Som en fra biblioteket har fortalt os: "De kreative ting ligger ligesom tættere op ad, hvad vi plejer at lave, musikken det er lidt en anden verden, vi skal arbejde sammen med". I Give og Egtved var billedkunstformidleren med, men ikke i Vejle, men alle stederne så vi, at børn og voksne fordybede sig sammen om billedkunstaktiviteterne. Ingen af stederne var der en

musikunderviser med til faciliteringen af aktiviteterne – i Vejle måtte musikunderviseren gå efter den indledende performance, han var trådt til pga. sygdom og havde andre forpligtelser. Den centrale læring her er, at facilitering af musikaktiviteter for børnefamilierne ligger langt fra de biblioteksansattes faglige kompetencer, og derfor kræver tilstedeværelse af medarbejdere med en musikpædagogisk faglighed, mens billedkunstaktiviteter lettere kan gennemføres baseret på bibliotekformidlernes og de tilstedeværende forældres forkundskaber. I alle tilfælde højner det aktivitetens faglige niveau og engagerende potentiale, når de er udtænkt og gennemført i et samarbejde mellem kunstprofessionelle og bibliotekets formidlere.

Antagelse 2

Vi antager, at aktiviteterne skal være hyggelige og sjove for både børn og voksne.

Vi oplevede, at der var en god stemning til aktiviteterne, og at der var meget lidt gråd eller konflikter mellem børn og forældre. Noget der har gjort en positiv forskel særligt i Give og Vejle var antageligt tidspunktet: kl. 10 lørdag formiddag, som virker som et godt tidspunkt at engagere børnefamilier, da det passer godt i familiernes rytme. Flere familier kom med små søskende og begge forældre, og der var mulighed for at snakke med andre forældre fra daginstitutionen eller gå lidt rundt på biblioteket og låne bøger. At der var serveret lidt snacks og saft vand bidrog til stemningen, der godt kunne minde lidt om en børnefødselsdag. Aktiviteten blev lanceret som en troldefest og inviterede ind i et magisk troldeunivers. Medarbejderne rammesatte aktiviteten med en fortælling om, hvorfor børnene skulle lave ting til troldehulen, og dette setup bidrog til at deltagerne havde et fællesskab på tværs af deres individuelle produkter.

Antagelse 3

Vi antager, at aktiviteterne skal være baseret på aktiv deltagelse, dvs. at deltagerne skal involveres og gøre noget – ikke være passive.

En deltager i arbejdsgruppen fortæller os, at biblioteket normalt har svært ved at engagere deres målgruppe i weekendarrangementer, hvor man skal være aktiv som deltager, men har større succes med at få publikum til fx teaterstykker. En enkelt forælder bekræfter dette ved at fortælle, at det er den slags arrangementer, de mest benytter sig af. Dette viste sig slet ikke som problematisk i dette projekt, hvor der for arbejdsgruppen har været overraskende mange deltagere, som deltog aktivt i det, der foregik. Et element, der særligt synes at have understøttet den aktive deltagelse, var skabelsen af en fortælling om troldehulen som børn, voksne og formidlere kunne have som fælles reference.

Antagelse 4

Vi antager, at det styrker deltagelse, at man kan deltage forudsætningsløst i aktiviteterne.

Det er vores oplevelse, at det har gjort en positiv forskel for deltagelsen, at sværhedsgraden i det kunstfaglige i aktiviteterne har været på et niveau, hvor alle forældre kunne glide lige ind og gå i gang. Til aktiviteterne har der været en livlig summen af aktivitet ved forskellige stationer på én gang, og arbejdsgruppens medlemmer har ikke skulle løbe fra den ene station til den anden for at få tingene hjulpet i gang. I Vejle kom der omkring 60-70 børn og voksne, og det havde været svært at facilitere begivenheden, hvis ikke de voksne selv kunne have hjulpet deres børn i gang.

4. Tværfagligt samarbejde

4.1. Beskrivelse af det tværfaglige samarbejde

Det bærende tværfaglige samarbejde i modelforsøget har været samarbejdet mellem Vejle Bibliotekerne og Vejle Musik- og Kulturskole, som hver har bidraget med medarbejdere til modelforsøgets to arbejdsgrupper. Derudover medvirker lederen af Ungehuset Værket i arbejdsgruppen på spor 1.

Arbejdsprocessen fra august-december har været faciliteret af samarbejdspartneren Designskolen Kolding. Derudover har arbejdsgrupperne haft sparringsmøder faciliteret af Rytmask Musikkonservatorium.

Evalueringen af det tværfaglige samarbejde fokuserer særligt på udviklingen af relationer på tværs af institutioner, og hvilke strukturer der understøtter et godt tværinstitutionelt og tværfagligt samarbejde.

4.2. Beskrivelse af hvordan modelforsøget har arbejdet med at udvikle de valgte dimensioner af det tværfaglige samarbejde

Udviklingen af det tværfaglige samarbejde er sket i regi af et kompetenceudviklingsforløb faciliteret af Rytmask Musikkonservatorium og Designskolen Kolding. Kompetenceudviklingsforløbet har understøttet arbejdet med at udvikle og gennemføre de kunstpædagogiske aktiviteter med fokus på inddragelse af medarbejdernes forskellige fagligheder og kompetencer. Både Rytmask Musikkonservatorium og Designskolen Kolding har faciliteret dage, hvor arbejdsgrupperne har været samlet. Med støtte fra RMC har medarbejderne skabt en fælles forståelse og sprog for begreberne adgang og deltagelse, udviklet modelforsøgenes antagelser og reflekteret over tværprofessionelt arbejde. Designskolen har ført arbejdsgrupperne gennem en designproces, hvor de først har skulle involvere/forstå målgrupperne (august-september), idégenerere (september-oktober), teste (oktober-november) og evaluere (december), som regel ved hjælp af forskellige 'design thinking'-metoder.

Derudover har arbejdsgrupperne besøgt UCL i Jelling, hvor formålet var at få inspiration til, hvordan simple indretningsgreb kan understøtte en pædagogisk praksis samt få konkrete eksempler på tværfaglige undervisningstiltag. Dagen inspirerede blandt andet pop-up indretningerne i Give og Egtved og satte fokus på et behov for fleksibilitet i indretningen, som konkret ses på den måde arbejdsgruppe 1 har indrettet fordybelsesrummet. Dagen indbød til refleksioner over forskellige praksisser og arbejdstilgange, eksempelvis forskellen på det performative og faciliterende i at være på til aktiviteter.

4.3. Hvilke indsigter er blevet skabt i processen?

Det tværfaglige samarbejde i modelforsøget har resulteret i etableringen af samarbejdsrelationer mellem medarbejdere fra biblioteket, musik- og kulturskolen og Ungehuset Værket, og det er i evalueringssamtalerne blevet tydeligt, at netop disse relationer opleves som meget værdifulde. Det intensive teamsamarbejde har givet indsigt i hinandens kompetencer, og som resultat af projektet er der allerede etableret flere konkrete samarbejder, der udspringer direkte af modelforsøgets aktiviteter og genereret ideer til nye måder, hvorpå det tværinstitutionelle samarbejde kan fortsætte i fremtiden.

En central understøttende faktor for udviklingen af tværfaglige relationer er tid til at lære hinanden at kende – både personligt og fagligt. Det personlige aspekt er centralt, da det i deltagerne har oplevet, at samarbejdet ofte kan understøttes af personlige kompetencer, der ikke nødvendigvis er knyttet til den professionelle profil. Som eksempel blev arrangementet i Jelling oplevet som særligt støttende for udviklingen af relationer på tværs og for indsigt i hinandens faglige og personlige kompetencer, da man her havde mulighed for at fokusere på selve samarbejdet, uden at der i den anledning skulle udvikles eller præsteres noget i forhold til målgruppen. Særligt i udviklingen af nye tværfaglige aktiviteter vurderes tid at være en afgørende understøttende faktor, da netop fornemmelsen af ikke at have tid nok førte til, at medarbejderne faldt tilbage på de arbejds måder og aktiviteter, som de kendte fra deres almindelige praksis fremfor at udvikle noget nyt sammen – selvom de forskellige aktiviteter i flere tilfælde i praksis blev sat sammen og integreret i hinanden, da aktiviteterne blev afviklet. For arbejdsgruppen på spor 1 blev gode samarbejdsrelationer også understøttet af de omstændigheder i forbindelse med afholdelsen af de kunstpædagogiske aktiviteter, der gjorde, at medarbejderne fik muligheden for at deltage i hinandens workshops. På den måde fik de forskellige medarbejdere et godt indblik i de faglige kompetencer, som andre i gruppen kunne bidrage med.

Evalueringens andet fokuspunkt i forhold til det tværfaglige samarbejde er *struktur*, et element der særligt er kommet til syne gennem den manglende oplevelse af struktur, som medarbejderne har givet udtryk for gennem projektet. Et centralt element, der har været kilde til frustration, har været vanskeligheden ved at finde datoer og tidspunkter for arbejdsgruppemøder. Her har størrelsen på arbejdsgrupperne og forskellige skemaer, arbejdstider og arbejds måder gjort det vanskeligt for medarbejderne at arbejde sammen på tværs. Modelforsøget har således vist vigtigheden af, at det rent praktisk kan lade sig gøre for medarbejdere fra forskellige institutioner at mødes, uden at de konstant skal bruge tid på kommunikere om mulige mødetidspunkter, aflyse andre arrangementet eller finde vikarer for at få samarbejdet til at lykkes. I løbet af processen har medarbejderne selv peget på en fælles digital platform for kommunikation, mødereferater, kalender, osv. som et tiltag,

der potentielt kunne styrke samarbejdet. Det er en central erfaring fra projektet, at muligheden for at mødes – og for at alle kan være til stede ved møderne – er nødvendigt for at sikre at samarbejdet føles som ligeværdigt, så der ikke er enkelte medarbejdere, der kommer til at stå med uforholdsmæssigt meget ansvar, mens andre føler sig afkoblet de fælles processer. Der hviler således et stort ansvar på lederne for de samarbejdende institutioner i forhold til at sikre den nødvendige opbakning og struktur omkring det tværfaglige samarbejde, så medarbejderne oplever klarhed og tydelighed i forhold til, hvilke opgaver de har ansvar for, og hvordan og hvornår opgaverne skal løses.

Modelforsøget har også peget på et stort behov for ledelse af de tværfaglige processer. Arbejdsgrupperne har fra begyndelsen fungeret som meget demokratiske og selvorganiserende enheder, men det har vist sig, at grupperne ved flere lejligheder har savnet en tydelig ansvarsfordeling og en specificering af, hvem der kan træffe beslutninger på vegne af gruppen.

Ledelsesudfordringen i grupperne er blevet influeret af flere forskellige forhold, herunder størrelsen på arbejdsgrupperne, som har betydet, at det sandsynligvis har været mere tidskrævende at opnå konsensus, fordi der var mange forskellige stemmer og meninger, der skulle tages hensyn til. Når dette forhold bliver sammenholdt med tidspresset for, at beslutninger skulle tages, er eventuelle utydeligheder omkring ansvarsfordeling og ledelse blevet forstærket. En anden medvirkende faktor til disse problematikker kan være en manglende fælles forståelse på tværs af alle projektets aktører for de mål, rammer og forventninger, som projektet er underlagt. At arbejde sammen på tværs af institutioner i et projekt som dette er en kompleks proces, og tværinstitutionelt projektarbejde har været nyt for de fleste af de involverede. Her har der sandsynligvis været brug for mere tid til at afstemme forventninger, så medarbejderne var bedre klædt på til at indgå i projektarbejdet. Samtidig skal det påpeges, at det tværfaglige samarbejde netop har været tænkt som et kompetenceudviklende forløb. At nogle processer ikke har fungeret optimalt, er derfor forventeligt. Den læring og erfaring, der er skabt i processen, vil forhåbentlig bidrage til at kvalificere kommende tværfaglige projekter.

Opsummering

Erfaringerne med det tværfaglige samarbejde i dette modelforsøg peger således på, at et godt tværfagligt samarbejde kan udvikles under forudsætning af, at medarbejderne får tid til at udvikle personlige og faglige relationer til hinanden. Disse relationer udvikles, når deltagerne samarbejder om den faglige opgave, men kan også med fordel understøttes af aktiviteter, hvor det er selve samarbejdet og det at lære hinanden at kende på tværs af institutioner, der er i fokus. Det er ligeledes centralt for medarbejderne at få indsigt i hinandens fagligheder og måder at arbejde på, da

det på denne måde bliver tydeligt, hvordan man kan bruge hinandens kompetencer i et fælles arbejde. Et godt tværfagligt samarbejde understøttes af en struktur, som sikrer tid og plads til at samarbejdet rent praktisk kan finde sted. Fælles platforme for kommunikation antages at kunne styrke samarbejdet. Hvis samarbejdet skal opleves som ligeværdigt, er det nødvendigt, at alle medarbejdere har mulighed for at deltage i alle møder, og det er vigtigt med en tydelig ansvarsfordeling og klarhed omkring beslutningskompetence.

5. Sammenhæng og forankring

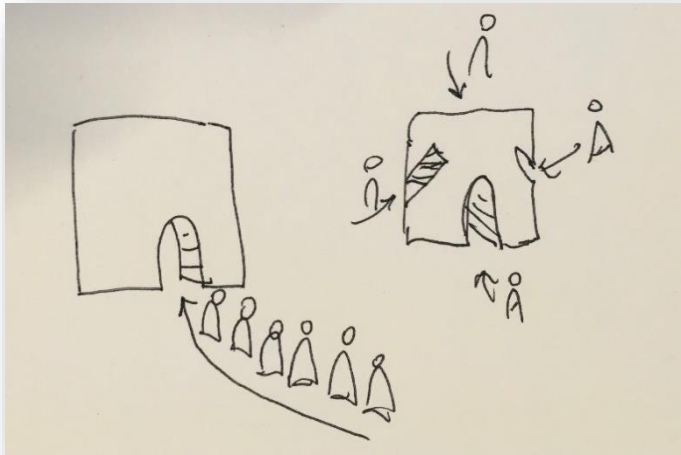
5.1. Den tværfaglige praksis som fundament for adgang og deltagelse

Det tværfaglige samarbejde i Rammer der Rummer har understøttet adgang til og deltagelse i kunst- og kulturaktiviteter for modelforsøgets målgrupper ved at udvikle og gennemføre aktiviteter, der placerer sig i mellemrummet mellem de deltagende institutioner. Dette mellemrum er kommet konkret til syne i projektets indretningsindsatser, hvor Troldehulen på Vejle Bibliotek og Ungehuset Værkets 'Black Box' står tilbage som fysiske manifestationer af uformelle læringsrum, igennem hvilke målgrupperne har fået adgang til og styrket deres deltagelse i kunst- og kulturaktiviteter. Disse rum repræsenterer nogle nye indgange til kunst- og kulturtilbud i Vejle Kommune. Modelforsøget har således skabt nye berøringsflader med målgrupperne, som har givet kunstpædagoger og biblioteksformidlere anledning til at sætte deres fagligheder i spil i nye og anderledes situationer, end de er vant til i deres daglige arbejde.

Disse mellemrum er også i høj grad opstået i kraft af et øget fokus på brugerne af kunst- og kulturtilbud. Gennem modelforsøgets brugerinvolveringsaktiviteter er det blevet synligt, hvordan en øget opmærksomhed på potentielle deltageres interesser, behov og motivation kan understøtte adgang og deltagelse for målgrupperne. Med udgangspunkt i ny viden om målgrupperne har den tværfaglige praksis, hvor de biblioteksansattes fokus på formidling og motivationsskabelse er blevet koblet med musik- og kulturskolemedarbejdernes kunstneriske og pædagogiske fagligheder, genereret en stor mængde kreative ideer og nye aktivitetsformer. Der synes at være et stort potentiale i at videreudvikle samarbejdet i dette mellemrum og også at udvide det tværfaglige samarbejde til at omfatte andre institutioner og fagligheder, fx daginstitutionsområdet.

Det tværfaglige samarbejde har også sat fokus på forskellighederne i de deltagende institutioner i forhold til tilgangen til brugerne. De biblioteksansatte arbejder generelt med at udvikle lyst og motivation til at lære hos deres brugere, mens musik- og kulturskolens i højere grad er baseret på, at lysten og motivationen allerede er der som udgangspunkt for læringsprocessen. Modelforsøget har skabt ny viden om, hvordan disse tilgange med fordel kan kombineres i forsøget på at skabe adgang og deltagelse for flere. De tværfaglige arbejdsgrupper har således både baseret deres arbejde på bibliotekets fokus på at skabe uformelle rum, hvor deltagere kunne blive inspireret til at beskæftige sig med kunst og kultur, og på musik- og kulturskolens opmærksomhed på det kvalificerede kunstfaglige indhold af aktiviteterne, der potentielt udvikler og styrker deltagernes handlemuligheder. Medarbejdernes positive oplevelser med samarbejdet tyder på, at netop de forskellige tilgange virker som et inspirerende og motiverende afsæt for at udvikle nye aktiviteter sammen.

Det er imidlertid også blevet klart i modelforsøget, hvor vanskeligt det kan være at skabe kontakt til målgrupper, som hverken biblioteket eller musik- og kulturskolen i det daglige har kontakt til. En indsigt som er skabt i kraft af modelforsøget, er således nødvendigheden af at inddrage fagpersoner og institutioner i samarbejdet, som allerede har etableret relationer og kommunikationskanaler til de brugergrupper, som man ønsker at skabe adgang for.

En ny forståelse af adgang: Flere kunder i butikken vs. flere indgange og måder at bruge kunst- og kulturinstitutioner på. (Tegning af Emilie, Designskolen).

Hvilke nye måder at arbejde på er udviklet i kraft af samarbejdet?

Rammer der Rummer har medført en række nye måder at arbejde på, på tværs af Musik- og Kulturskolen og Vejle Bibliotekerne. I et overordnet perspektiv er den største forskel på samarbejdet i Rammer der Rummer og tidligere samarbejde mellem Vejle Bibliotekerne og Vejle Musik og Kulturskole, at der ikke har været en konkret idé på forhånd, og at ansvaret og mandatet til at udvikle denne har været placeret på medarbejderniveau. Denne tilgang er i opposition til den måde, vi tidligere har samarbejdet på, hvor den enkelte institution typisk får en idé, som præsenteres for den anden institution, hvorefter man forsøger at finde form og skala på samarbejdet. Det betyder, at tidligere samarbejdsprojekter ofte har haft en tendens til at have afsæt i en eksisterende institutionel praksis, som den anden institution involveres i på forskellig vis. I Rammer der Rummer har medarbejderne selv skulle udvikle deres indsatser, selvfølgelig inden for projektets overordnede mål og med afsæt i deres viden og målgruppeinvolveringen, men det er en nyskabelse, at der har været sat tid af til udviklingsarbejde på tværs af medarbejdergrupperne. I forlængelse af målgruppeinvolveringen har Rammer der Rummer medført et øget fokus på målgrupperne blandt medarbejderne, hvilket har medført muligheden for at påtage sig nye opgaver i form af

målgruppeinvolvering i arbejdet frem mod en mere målgruppenær idéudvikling. Vi kan eksempelvis se, at de biblioteksansatte, som har arbejdet med børnefamilier, har fundet inspiration i de designmetoder, som blev dem præsenteret i Rammer der Rummer, og således har tænkt målgruppeinvolvering ind som det første trin i processen i et nyt projekt.

En anden praksis, som er opstået i Rammer der Rummer, er samarbejdet om det opsøgende arbejde på daginstitutionsområdet, som set i spor 3. Vejle Bibliotekerne og Vejle Musik- og Kulturskole har ikke tidligere samarbejdet om denne indsats, hvortil opgaver som koordinering på tværs og aftaler med daginstitutioner blev en fælles opgave i projektet. Yderligere skal nævnes samarbejdet om at udvikle tilbuddenes indhold, og ikke mindst eksekveringen heraf. Derudover er den målrettede kommunikationsindsats, som blev udviklet i samarbejde med helhedsplanen, en af de opgaver, vi tager med os ind i fremtidige indsatser i områderne, da vi vurderer at denne indsats i sammenspil med det opsøgende arbejde på daginstitutionsområdet skal forfines, såfremt vi vil lykkedes med at udvikle brugergrupper i outreach-områderne. I den sammenhæng har projektet været et vigtigt første skridt på vejen, da der har været tid og ressourcer til at indsamle den nødvendige data og viden for at kunne opkvalificere og forfølge en outreach-indsats i kommunen.

Rammer der Rummer har yderligere medført et øget fokus på, hvordan vi indretter os på måder, som understøtter de intentioner medarbejderne har med deres praksis. Fra projektet kan vi konkret nævne troldehulen, som har medført nye arbejdsopgaver i form af design, indretning, facilitering og oprydning, og ikke mindst de dertilhørende lørdagsaktiviteter. Vi har eksempelvis set musikunderviserne sætte deres faglighed i spil i forhold til at understøtte musikalske aktiviteter, når de ikke selv er tilstede, hvilket blev til kompositionen af troldesange med forskellige stemninger, der passede til hulens instrumenter. Vi har set arbejdsgruppen arbejde med begreber som hygge og overraskelser i indretningen af hulen, hvilket kræver, at man tænker sin faglighed i bredere forstand. Det generelle fokus på indretning er blevet kultiveret gennem Rammer der Rummer, og vi ved allerede nu, at eksempelvis medlemmer fra børnefamilie-gruppen er ved at udvikle en ny kubeindretning i forbindelse med et "Rum" tema i uge 7, hvor der ligeledes vil være aktiviteter, børnefamilierne kan kaste sig ud i på egen hånd, og aktiviteter hvor man møder praktikerne. I den forbindelse har arbejdsgruppens Pop-up indretninger medført et fokus på de små og nemme greb, som kan laves med stor effekt.

På ledelsesniveau har projektet medført et tæt samarbejde mellem musik- og kulturskolens ledelse og Bibliotekschefen. I første omgang i udarbejdelsen af projektet, hvortil formål og målsætninger har skulle rodfæstes på tværs. Yderligere har der i samarbejdet været fokus på opgaven om at få udarbejdet en kommunikationsplan, der med fælles fortegn har skulle formidle projektet videre til

de øvrige ansatte i de to institutioner. I afslutningen af projektet har samarbejdet været intensiveret i forbindelse med drøftelser om forankring af projektet i en lokal kontekst.

5.2. Forankring

I Rammer der Rummer ser vi to muligheder for forankring af projektet, som vil blive uddybet i det følgende.

Mulighed 1: Arbejdet med den unge målgruppe

Udfordringen med at videreudvikle og forankre arbejdet med den unge målgruppe er, at der er en akilleshæl i den triangulering, vi har arbejdet i, nemlig at lederen af Ungehuset Værkets har en tidsbegrænset stilling, der udløber til sommer, og at Ungehuset Værket måske skal rykkes ned. Denne uvished er en barriere for at videreudvikle en formel forankring af gruppens arbejde, hvorfor vi i første omgang på baggrund af samtaler med medarbejdere fra sporet har valgt en midlertidig løsning, som holder ilden igang. Svaret på, hvor viljen til at prioritere et fortsat samarbejde kommer fra, ligger særligt hos medarbejderne, som synes samarbejdet har været givende, vigtigt og spændende. Et tegn herpå er, at medarbejderne på eget initiativ har udviklet nogle arrangementer, som de ønsker at forfølge til foråret. Konkret er de ved at udvikle en slags "Open Mic" for unge med kreative aktiviteter som omdrejningspunktet og et forfatterforløb med fokus på litteratur og det at skrive. På ledelses niveau er der givet grønt lys til at udvikle og afvikle koncepterne henover foråret, hvorfor barrierer som timer og tid er ude af ligningen. Yderligere skal det nævnes, at det i det fortsatte samarbejde ikke er et krav, at Ungehuset Værket danner centrum for alle arrangementer, da der er blevet synliggjort et behov for at udforske, hvor aktiviteterne afvikles klogest. Når disse aktiviteter er blevet afviklet, og når vi ved mere om Ungehuset Værkets fremtid, vil der igen blive gjort status på arbejdsgruppens arbejde og diverse scenarier for forankring vil blive drøftet.

Mulighed 2: Arbejdet med børn og børnefamilier

I samarbejdet mellem Vejle Musik- og Kulturskole og Vejle Bibliotekerne vurderer vi, at der er et stort potentiale i at samarbejde om børn og børnefamilier, herunder det opsøgende arbejde i daginstitutioner i sammenspil med lørdagsaktiviteter i nærområderne som et greb til at engagere forældrene i børnenes kreative interesse. Dette vurderes på baggrund af særligt tre konklusioner fra projektet, henholdsvis at aktiviteter i daginstitutioner virker, når det handler om at nå børn, at lørdagsaktiviteter på bibliotekernes matrikler virker som et sted at engagere voksne i børnenes kreative interesser, og at arbejdsgruppens er lykkedes med at skabe aktiviteter af høj kvalitet, som er gearet til denne dagsorden. Vi vil derfor igangsætte en ny proces, hvor vi, inspireret af kommuner som Haderslev hvor musikskolen er lykkedes med at være i alle daginstitutioner, vil udarbejde en

Vejle case bestående af ansatte fra Vejle Musik- og Kulturskole og Vejle Bibliotekerne, som på sigt vil kunne skaleres til Vejle Kommunes 51 daginstitutioner.

Case og indhold

Første trin i denne proces bliver at nedsætte en arbejdsgruppe bestående af ansatte på tværs af Vejle Bibliotekerne og Vejle Musik- og Kulturskole, som skal udvikle et forløb til daginstitutioner, hvori lørdagsaktiviteter indtænkes med afsæt i erfaringerne fra Rammer der Rummer. I den forbindelse skal vi finde ud af, hvordan de to institutioners DNA kan flettes ind i forløbet, således at der opnås opbakning fra både medarbejdere og ledelse, da det vil kunne udvikle sig til en barriere at medarbejderne eller ledelsen ikke kan se meningen med forløbene.

En anden barriere i arbejdet med at nå 51 daginstitutioner er økonomi til afvikling af forløb, hvortil det bliver nødvendigt at få medfinansieret forløbene af daginstitutionerne. For at imødegå denne udfordring vil vi i casen invitere daginstitutionernes ledelse med ind i udviklingen, så vi sikrer os, at de udviklede forløb også afspejler daginstitutionernes interesser og pædagogiske målsætninger, og så det derved giver mening for daginstitutionerne at bidrage med finansiering. Hertil kan nævnes, at vi overvejer at lave nye samarbejdsaftaler med de tre daginstitutioner fra Rammer der Rummer, da de allerede har udtrykt en stor tilfredshed for vores besøg, da de har koblet læsning med kunstpædagogiske aktiviteter.

På trods af de mulige barrierer ser vi os selv i en lokal kontekst, hvor der er gode chancer for, at vi vil kunne lykkedes med sådan en dagsorden. På et overordnet niveau er der nemlig fokus på Vejle Musik- og Kulturskole og Vejle Bibliotekernes samarbejds muligheder, da byrådet har planer om at bygge et nyt kulturhus i 2024, hvor man vil lade de to institutioner komme under samme tag. Rammer der Rummer har som projekt talt ind i den dagsorden og synliggjort en række potentialer for samarbejde, særligt i forhold til børn og børnefamilier. Kommunens størrelse taget i betragtning kan et tættere samarbejde om målgruppen potentielt være afgørende for, om der er ressourcer nok til at nå alle kommunens børn gennem det opsøgende arbejde i daginstitutionerne.

Såfremt vi vil lykkedes med denne dagsorden på et lokalt plan, er der behov for en række konkrete tiltag. For det første kræver det et tæt samarbejde mellem de to institutioners ledelse, som vil skulle finde midler til udvikling, administration og projektledelse foruden fantasien og modet til at sammentænke to institutioner, der ikke før er set sammentænkt i denne skala. Der skal yderligere sættes klare mål, som medarbejderne kan involveres i at løse. I den forbindelse tror vi, at det bliver nødvendigt at udvikle en ny type ansættelse, hvor der placeres en person forankret i begge

institutioner. Vedkommende skal kunne forstå begge institutionernes virkeligheder og have øje for samarbejdsmulighederne, samt kunne udvikle, projektledede og eksekvere de mål, ledelsen fastsætter.

På nationalt plan og regionalt plan

I forhold til udviklingen af ovenstående case ligger der en barriere i, at staten i musik- og kulturskoleregi kun yder refusion ved musik og ikke kulturskolens øvrige fag. I Rammer der Rummer har vi erfaret, at særligt billedkunstoffaget har et potentiale til at rumme store grupper af børn og voksne, helt konkret ved troldehulens kreative aktiviteter i form af at tegne, lave lanterner eller blomster. Som et led i at give et bredere udsnit af kommunens borgere adgang til kunst og kulturtilbud ser vi her et potentiale, som kunne udvikles, men hvis deltagerbetalingen skal kunne holdes lav, er det væsentlig at overveje muligheden for at yde refusion ved musik- og kulturskolens øvrige fag.

Bilag 1: Målgruppe involvering

Arbejdsgruppe 1: Målgruppe involvering

For at være sikker på, at arbejdsgruppen vil have nogle unge at involvere, valgte projektlederen i dialog med Designskolen Kolding at lave samarbejdsaftaler med henholdsvis Rødkilde og Rosborg gymnasium. Aftalen gik på, at de vil stille musikinteresserede elever til rådighed som vil kunne involveres i forløbet som et led i designprocessen. I forløbet med designskolen lærte arbejdsgrupperne involveringsmetoderne "Probe kit" og "Drive by" at kende, hvortil de valgte at bruge "Probe Kit" metoden på Rødkilde og "Drive By" på Rosborg. I evalueringsrapporten fokuserer vi på arbejdet med vores probe kits ved Rødkilde.

Probe Kits på Rødkilde Gymnasium

"Probe Kit" som involveringsmetode går ud på, at man giver målgruppen en aktivitet med hjem, som man skal gennemføre, og efterfølgende aflevere tilbage igen. Idéen med at målgruppen kan tage den med sig hjem er, at det åbner op for mere fyldstgørende, ærlige og intime besvarelser. Spor 1 arbejdsgruppens fokus med involveringsmetoden var at indsamle inspiration til udvikling af kreative aktiviteter målrettet unge, samt få ideer til inspirerende indretning af Ungehuset Værket. Foruden at indsamle ideer og inspiration direkte fra målgruppen var formålet med undersøgelsen at få indblik i målgruppens liv, værdier og tanker såvel som daglige rutiner og bevægelser. Den gymnasie klasse som fik udleveret probe kits, bestod af 20 elever som alle havde musik på c-niveau. Et arbejdsgruppe medlem var selv ude at udlevere og instruere klassen i hvad de skulle, i dialog med klassens musikunderviser.

Arbejdsgruppens probe kits bestod af seks opgaver, der havde til formål hhv. at

- 1) kortlægge målgruppens tidsforbrug,
- 2 og 3) få indsigt i målgruppens drømme og ønsker til deres fremtid,
- 4) få overblik over målgruppens fysiske opholdssteder,
- 5) akkumulere billeder af rum og steder, der inspirerer målgruppen
- 6) indsamle ideer til aktiviteter og indretning af det nuværende Ungehus Værket.

De unge kunne aflevere deres besvarelser digitalt, ved at tage billeder af deres besvarelser og sende dem via SMS eller instagram til arbejdsgruppen. Ud af de 20 udleverede probe kits fik de besvarelser fra i alt 12 elever. Hertil skal nævnes, at arbejdsgruppen ikke modtog nogle besvarelser af opgave 5, der havde til formål at indsamle billeder af inspirerende rum og steder.

Fra involvering til indsigt

Efter at have modaget besvarelsene, satte Designskolen rammerne for at få besvarelsene til indsigter, som kunne bruges til at udvikle indretningsindsatsen og nye tilbud. Af bilag x fremgår det, hvordan denne proces blev grebet an. Følgende indsigter er fra dette arbejde:

Opgave 1: Målgruppen bruger mest tid på familie og venner og på sociale medier. Lektietid, TV og fester fylder i mindre grad og kreative aktiviteter fylder overraskende lidt.

Opgave 2 og 3: Målgruppen drømmer om en fremtid, hvor de har mulighed for at rejse, danne og bevare personlige relationer og har modet til at forfølge deres drømme.

Opgave 4: Foruden hjemmet og uddannelsesinstitution bevæger målgruppen sig især i områderne omkring Bryggen og Vejle gågade. Det er tydeligt, at mange af de adspurgte kommer fra oplandet og har meget transport.

Opgave 5: Ingen besvarelser

Opgave 6: Af forslag til aktiviteter og indretning i det nuværende Ungehus Værket er musikindspilningsmuligheder og fællesskabsdannende aktiviteter.

Disse besvarelser forsøgte arbejdsgruppen at omformulere til nogle kerne indsigter, som skulle danne udgangspunkt for konceptudviklingen. Heraf har arbejdsgruppen noteret følgende indsigter som særligt relevante, ift. at udvikle nye tilbud til målgruppen.

1. Målgruppen ønsker fællesskaber og fælles aktiviteter
2. Aktiviteterne skal være uforpligtende
3. Aktiviteterne skal afvikles omkring centrum. Værket er derfor placeret nogenlunde fornuftigt.
4. Aktiviteterne skal enten højne et eksisterende talent eller tilpasses et begynderniveau, da der kan eksistere en frygt for at fejle.
5. Ord som "kreativitet" kan opfattes fordomsfuldt af målgruppen
6. Der kan være et behov for et værested, der ikke er skolerelateret.
7. Der er en høj grad af udlængsel blandt målgruppen.

Fra indsigt til koncept

På baggrund af disse indsigter, har arbejdsgruppen med Designskolen Kolding konceptudviklet kulturtilbud til målgruppen, hvoraf koncept "bæredygtig kunstjam" er blevet valgt og forfulgt.

Arbejdsgruppe 2: Målgruppe involvering

Med ønsket om at involvere børnefamilier i udviklingen af vores indretningsindsats og vores konceptudviklingsindsats, valgte arbejdsgruppen, ledsaget af Kolding Designskole, at benytte sig af designmetoden "probe kits". Idéen med et probe kit er, at man giver målgruppen en aktivitet med hjem, som de kan beskæftige sig med derhjemme og aflevere tilbage igen. Styrken ved et probe kit er, at målgruppen kan bruge mere tid på besvarelsen, og at man muligvis får nogle mere reflekterede og intime besvarelser, da der svares i et trykt og privat rum. Yderligere var metoden en af de letteste måder at få engageret børnefamilier, og ikke kun børnene, i det den indeholdte en opgave til både barnet og minimum en voksen. For at være sikker på at have nogle børnefamilier at involvere, lavede vi samarbejdsaftaler med henholdsvis Vejle Midtbysskole (1. klasse), Egtved Skole (1. klasse) og Søndermarkens Børnehus i Give (4-5 årige), som ville stille børn til rådighed som vil få et probe kit med hjem. Det betyder, at der i alt er blevet udleveret 85 probe kits, hvoraf der blev leveret 74 tilbage

Formålet med at udlevere probe kits til børnefamilier var, at få et indblik i hvad de fremhæver som gode oplevelser og minder, for derigennem at blive klogere på, hvad vores indretningsindsats og koncept bør indeholde, såfremt arbejdsgruppen skulle lykkedes med at udvikle noget som både engagerer børn og voksne. For at finde ud af det udviklede arbejdsgruppen en goodie bag, som blev delt ud ifølge aftaler med to skoler og en daginstitution. I goodie baggen var der en kort højtlesningshistorie som rammesatte en tegneopgave til barnet, samt et lille spørgsmålsark til forældrene. Opgaven i probe kittet gik ud på, at børnene i samarbejde med deres forældre skulle tegne/beskrive "Min bedste dag". Arbejdsgruppen havde lavet deres probe kit via. en dekoreret papirpose, hvori der var vedlagt et forældrebrev, en lille højtlesningshistorie om Hr. Træ, et A3 ark til børnenes tegning og et A3 ark, til at beskrive "min bedste dag" med ord. Hertil fik familierne en pakke farveblyanter, en pose med glimmer, klistermærker og lim, samt en lille pose med slik. Formålet var at få indsigt i dét, der betyder noget for børnefamilierne, blandt andet ved at spørge ind til et konkret godt minde som man kunne tage afsæt i når man skulle udvikle noget værdifuldt til børnefamilierne. Arbejdsgruppen har selv designet og samlet alle 85 probe kits.

Fra involvering til indsigt

Designskolen Kolding ledsagede arbejdsgrupperne i at analysere de 74 besvarelser, således arbejdsgruppen kunne omsætte det til brugbare indsigter og viden der vil kunne oplyse arbejdsgruppens konceptudvikling (Se bilag x for proces med indsigtuddragelse). Gennem metoden "Clustering", som går ud på at ser efter temaer, tendenser og emner i besvarelserne, fandt arbejdsgruppen ud af at de minder børnene nævner er hyppigst sammen med familien, de indeholder et element af aktiv deltagelse og overraskelser, og så var der et gennemgående fokus på at spise sødt som kage og slik. Heraf har arbejdsgruppen noteret følgende indsigter som særligt relevante, ift. at udvikle nye tilbud til målgruppen.

1. God tid sammen med familien
2. Aktiv deltagelse
3. Oplevelser og overraskelser er et vigtigt element i aktiviteterne
3. Udeliv, natur og dyr.
4. Hygge
5. Give og få
6. Leg og Sjov er vigtigt.
7. Mad og godter

Fra indsigt til koncept

Med afsæt i arbejdsgruppens viden om målgruppen, deltog de i en konceptudviklingsworkshop med Designskolen, hvor de med afsæt i deres indsigter og fagligheder udviklede en række koncepter. Arbejdsgruppens aktiviteter, og ikke mindst spor 3s aktiviteter, har alle afsæt i målgruppeinvolveringen i spor 2.

Bilag 2: Tilgang til spor 3s outreach indsats

Som en del af rammer der rummer, har projektet udviklet en outreach indsats målrettet børnefamilier med hensigten om at udvikle nye brugergrupper til Musik- og Kulturskolen. Da vi sendte ansøgningen afsted til Slots- og Kulturstyrelsens pulje "Grib Engagementet", var vores oplæg at vi på baggrund af Vejle Kommunes demografi, herunder socioøkonomiske vilkår, vil udpege steder at målrette indsatsen mod. Vores tilgang til opgaven har været at lade spor 3 blive oplyst af data fra den boligsociale monitorering fra 2020, hvoraf følgende variabler, som er ghetto-kriterier, fremgår for de forskellige boligområder.

- Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grundskoleuddannelse. Opgjort i % af alle indbyggere i alderen 30-59 år.
- Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller i uddannelse. Opgjort i % af alle indbyggere i alderen 18-64 år.
- Andelen af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande opgjort i % af alle indbyggere.
- Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år (eksklusive uddannelsessøgende). Opgjort i % af gennemsnittet for Region Syddanmark.

Se billede nedenfor.

Områder i Vejle By (2020)	Andel udenfor arbejdsmarked	Grundskole som højeste uddannelse	Herkomst - ikke vestlige	Indkomst i % af gennemsnitsindkomst	Antal elever i VMK regi	
Vejle Kommune	13%	26%	8%	109,4		GRÅ: Større almene boligområder i Vejle By
Finlandsparken*	39%	75%	74%	62,9	8	
Centrum Sydvest	38%	57%	47%	65,6		
Nørremarken Østerbo	38%	76%	53%	62,8		
Nørremarken Lejerbo	35%	75%	60%	65,9		
Skolegade	35%	63%	49%	69,5		
Møllevangen *	34%	61%	31%	67,6		
Vestbyen *	34%	62%	38%	64,7		
Løget by *	33%	61%	39%	67,5	4	
Vinding Nord	32%	49%	16%	69,5		
Østbyen *	28%	46%	16%	73,5		
Øvrige Nørremarken	28%	62%	31%	82,4		
Hældager nord	24%	27%	8%	82,0		
Hældager Syd	23%	49%	31%	76,7		
Svendsgade m.m.	21%	43%	11%	79,2		
Centrum vest	19%	43%	11%	80,7		
Vardevej	17%	42%	13%	77,9		
Vestergade m.m.	16%	46%	14%	82,5		
Urhøj Midt	16%	25%	7%	93,8		
Centrum nord	15%	37%	11%	93,9		
Centrum øst	14%	32%	8%	90,1		
Søstrene m.m.	14%	22%	5%	131,5		
Centrum syd	13%	41%	7%	88,9		
Grejsdalen	13%	21%	6%	112,9		
Grejsdalsvej	12%	32%	6%	96,1		
Vestbyen nord	12%	24%	8%	98,7		
Nørremarken Syd	11%	22%	12%	114,9		
Udenfor Vejle	11%	16%	3%	106,7		
Trædballe	9%	27%	8%	99,4		
Søndermarken	9%	19%	8%	112,8		
Havnen	9%	24%	6%	134,0		
Lille og store Grundet	8%	16%	8%	130,4		
Ribe Landevej	8%	17%	4%	113,7		
Urhøj	6%	14%	4%	120,5		
Mølholm	6%	12%	4%	136,7		
Bredballe øst	6%	11%	3%	184,1		
Vinding	5%	11%	3%	128,2		
Bredballe vest	5%	11%	8%	133,6		

På billedet ovenfor er nogle områder markeret med gråt. Det er større almene boligområder i Vejle by. Øverst i tabellen fremgår tallene for Vejle Kommune som helhed. I juni 2021 blev der indgået en ny politisk aftale om parallelsamfund i DK. I henhold til den er der 4 områder i Vejle kommune, som betegnes som såkaldte "Forebyggelsesområder", hvilket er områder hvor der er behov for en forebyggende indsats for at bekæmpe dannelsen af nye parallelsamfund. Det drejer sig om Finlandsparken, Løget by, Møllevangen samt Vestbyen. For at kunne opkvalificere valget af steder yderligere, anvendte vi data fra Musik- og Kulturskolens administrations system, så vi kunne få en fornemmelse af hvor mange elever der var i områderne. Hertil har vi på baggrund af vejnavne i områderne kunne konkludere at vi pr. august 2021 har 8 elever i Finlandsparken, og 4 i Løget by. På baggrund af denne viden, valgte vi at arbejde med Finlandsparken og Løget By, med en overordnet målsætning om at øge elevantallet i områderne.

Da hverken Vejle Bibliotek eller Vejle Musik- og Kulturskole ejer nogle matrikler i områderne, valgte vi at indgå et samarbejde med Helhedsplanen i Vejle Kommune, således vi kan benytte os af Kvartershuset i Løget og Beboerhuset i Finlandsparken, og placere de aktiviteter arbejdsgruppen udvikler der. Da vi ikke ejer matriklerne, har vi ikke mulighed for at præge og ændre indretningen hos beboerhuset og Kvartershuset, hvorfor vi ikke vil arbejde med indretningsindsatser i spor 3.

I arbejdet med spor 3 var vores forhåbning, ligesom i spor 1 og spor 2, at involvere målgruppen i udviklingen af vores kulturtilbud. Vi valgte derfor, ligesom i spor 2, at lave et samarbejde med en daginstitution i hvert område, således vi kunne få stillet nogle børnefamilier til rådighed når vi var klar til at involvere. Hertil blev der indgået en aftale med Grønnedalen i Løget, og Galaksen i Finlandsparken. I arbejdet med involveringsmetoderne blev der besluttet, at involvere børnefamilierne i spor 2 og spor 3 på samme måde, således vi kunne lave en komparativ analyse af eventuelle forskelle på børnefamilier i områderne. Denne vinkel synes vi der var spændende i forhold til at undersøge, i hvilken grad vi kan tilbyde de samme kulturtilbud i demografisk uensartede områder. Da vi forelagde de to daginstitutioner for arbejdsgruppens involveringsmetode, trak de sig, da familierne i institutionerne ikke vil kunne forstå indholdet i vores "Probe Kits", da det var formuleret på dansk. I dialog med daginstitutionslederne i de to områder opdagede vi, at kommunikation til børnefamilier er en besværlig og ressourcekrævende opgave for dem. Hertil undersøgte projektlederen hvorvidt Vejle Musik- og Kulturskole og Vejle Bibliotekerne havde nogle erfaringer med at oversætte kulturtilbud til de sprog der tales i områderne, hvortil svaret var nej. Hertil opstod der en fælles forståelse i projektgruppen og styregruppen om, at det vil være interessant at undersøge hvorvidt "sprog" er en barriere for deltagelse i vores kulturtilbud. På den baggrund valgte vi at lave spor 3 til en kommunikationsindsats, hvor vi i dialog med Helhedsplanen og bosætningsguiden har udarbejdet en kommunikationsplan for vores aktiviteter som både er bundet op på reklame og rekruttering. Som et led i arbejdet har vi kortlagt hvilke statsborgerskaber, og deraf sprog, som er i områderne. Denne data har vi forelagt Galaksen, Grønnedalen og helhedsplanen, og på den baggrund vurderet at vi skal oversætte vores kulturtilbud til Pastho, Arabisk og Kurdisk. Det betyder, at de aktiviteter som arbejdsgruppen laver i spor 3, er de samme som i spor 2, men at vi i reklameringen heraf vil oversætte vores kulturtilbud til de sprog som tales i områderne.

I spor 3 havde vi ligeledes en forhåbning om, at vores aktiviteter skulle være for børnefamilier, hvorfor vi vil placere disse lørdage i henholdsvis Kvartershuset i Løget og Beboerhuset i Nørremarken. Hertil har det været umuligt at finde en weekend hvor de to huse har været ledige. Vi har ganske enkelt undervurderet hvor meget husene bliver lejet ud til familierelaterede arrangementer m.m., og dermed behovet for at finde en dato i god tid. Processen blev yderligere besværliggjort af, at arbejdsgruppen skulle finde en lørdag hvor de kunne lave aktiviteterne. Det forhold resulterede i, at vi valgte at lave arbejdsgruppens aktiviteter i de to institutioner, henholdsvis Galaksen i Finlandsparken og Grønnedalen i Løget. Spor 3s kommunikations indsats blev stadig eksekveret, blot med en invitation til Troldefesten i Vejle, frem for en lørdagsaktivitet i de lokale huse.

Hos Grønnedalen i Løget lavede vi aktiviteter for 50 børn, og i Finlandsparken aktiviteter for 86 børn. Alle deltagende børn fik, jævnfør spor 3s kommunikations indsats, en invitation med hjem til lørdags aktiviteten på Vejle Bibliotek, hvortil der deltog 4 børn og 2 voksne fra Finlandsparken, og 2 børn og 4 forældre fra Løget. Hertil skal vi tilføje, at der fra praktikernes side var melding om, at der kom flere fra områderne, som ikke havde tilmeldt sig begivenheden. Dette er dog kun anekdotisk.